HET VISSERIJBLAD

35e jaargang — Nr. 22 — Vrijdag 30 mei 1969 — Verschijnt wekelijks — Prijs 20 fr.

CASINO KURSAAL OOSTENDE

NIGHT-CLUB
« LA CHAMPAGNE »
Zaterdag 31 mei
en zondag 1 juni
van 22 uur af :
FRANCOISE LAROCHE
Auteur-compositeur
MERINO COSTA Y SU ORQUESTA
FRANZ ANDRE
piano

AMBASSADEURS-ZAAL
Maandag 2 juni :
te 21 uur
BRITISH BALL
Met
MERINO COSTA Y SU ORQUESTA
en
THELMA CONNOR
Toegangsprijs : 30 Frs
Consumpties :
15 Frs (dienst inbegrepen)

Voor alle inlichtingen :
Casino-Kursaal
Oostende
Tel. (059) 751 11
(3370W—3060N—6670N)

VOOR
NIEUWBOUW
EN
HERSTELLINGEN
VAN
SCHEPEN

N.V.

BELIARD-MURDOCH

(5007V)

REDERS,
LEEST
HET VISSERIJBLAD

TE KOOP
Wegens uitscheiding
van bedrijf
VISSERSVAARTUIG
O.214
Volledig in orde en varensklaar
ABC-motor 250 PK
Renk-kopelling 2/1
Lister hulpmotor 18 PK
110 V & 24 V
Volledige inventaris
Zich wenden bureelblad
onder nr 6647V—2891N

DRANKZUCHTIGEN

Voor U is nog redding

Alkoholisten en/of hun familieleden die wensen inlichtingen te verkrijgen over de A.A. werking, kunnen zich ofwel persoonlijk wenden ofwel schriftelijk tot :
A.A., Wapenplein 15, Oostende
Voor het kustgebied :
Alle inlichtingen te Knokke in de Fincentlaan 10, van 18 tot 19 uur, alsook Postbus 10, Knokke.

Voor Blankenberge : Groep A.A. Postbus Uitkerke 1.

Alle inlichtingen worden gegeven in volstrekte geheimhouding.

(3653W—9805N—6319V)

HOOGWATER-BOEKJES 1969
te verkrijgen
In alle boekwinkels
Bij alle dagbladverkopers
Voor grote hoeveelheden
Drukkerij Nieuwsblad van de Kust
H. Baelskaai 30, Oostende
Tel. 777 13 - 777 14
Kostprijs 12 F
(4331W—1287N—6143V)

Gevraagd voor jacht
te Zeebrugge
SCHIPPER
voor onderhoud en sturen
SCHRIJVEN :P.P.P.
Veldstraat 23, Gent
onder letters V.M. 6667V

HAND IN HAND

ZEEBRUGGE

DE BEROEPSVERENIGING VAN DE OOSTKUST

* **Alle inlichtingen**
* **Alle tussenkomsten**
* **GASOIL**
* **ELEKTRICITEIT**
* **GAREN en TOUWWERK**
* **BESCHERMKLEDIJ**
* **REDDINGSVLOTTEN**
* **NETTEN**

Verkoper van de beste ZINKANODES aan de Kust.

(6267V)

TE KOOP
GARNALEN KOTTER
19 meter lang, 4,60 m. breed, 2,20 m. diepgang. Deutzmotor 116 PK. 1350 t. red. 1 op 3, voldoet aan stabiliteit van Scheepvaart Inspektie. Garn. tong en spanvisserij. Bokkentuig Minneboo, Orionweg 572, IJmuiden. Tel. 02550-10702.
(6669V)

REDERS,
LEEST
HET VISSERIJBLAD

Te koop
MOTOR BAUDOUIN
van 200 PK.
Gebouwd in 1964 en voortkomend van een ontmanteld vissersvaartuig met keerkoppeling en verstelbaar schroef. Volledig in orde.

Te bevragen :
S. C. A. P.
H. BAELSKAAI, 27
of op het
WERKHUIS
Edw. Anseelelaan, Oostende
(6562V)

REDERS en VISSERS, voor uw
SOCIALE LASTEN en BOEKHOUDING wendt U in volle vertrouwen tot de

Beroepsvereniging
HAND IN HAND
O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 721.73

HET VISSERIJBLAD

Nr. 22

Abonnementen : Binnenl. 1 jaar 600 fr. - 6 maanden 300 fr. - 3 maanden 150 fr. - Buitenl. 650 fr. - Holl. 47 gulden
Redaktie, Beheer, Publicitelt en Drukkerij : H. Baelskaal 30, Oostende - Tel. : 777.13/777.14 - P.C.R. 41.89.47 -
H.R.O. 25202 Direkteur P. Vandenberghe

Vrijdag, 30 mei 1969

„DE ONTWIKKELING VAN HET ZEEVISSERIJONDERWIJS IN NEDERLAND"

Deze week publiceren wij het exposé van de heer Aschmoneit, direkteur van de visserijschool te Katwijk (Nederland).
De titel van betreffend exposé luidt : **„De Ontwikkeling van het zeevisserij-onderwijs in Nederland".**

A.W.

Spreker betuigt allereerst zijn erkentelijkheid aan deze konferentie, waar de mogelijkheid is geboden om van gedachten te wisselen over het visserij-onderwijs, een wens, die door hem persoonlijk reeds lang is gekoesterd. Hij gaat dan als volgt verder.

Het wegvallen van ekonomische grenzen, het meer internationaal denken moet zonder meer leiden tot kontakten, waaruit alle belanghebbende naties lering kunnen trekken en het is daarom voor mij, als Nederlands vertegenwoordiger be.slist een evenement, U allen die gelukkig getoond heeft een grote belangsteling aan de dag te leggen voor het visserij-onderwijs, te mogen ontmoeten en eventueel met U in diskussie te treden. Het is voor mij altijd een vraag geweest, of in alle sektoren van de visserij een openhartige belangstelling heeft bestaan voor het onderwijs (met betrekking tot die visserij). Is het misschien niet zo dat men dit zonder meer accepteert met een zekere nonchalance, waarbij het voldoen aan de wettelijke eisen van Scheepvaartinspektie en andere instanties een dominerende rol spelen ? Ik ben er mij van bewust, dat de thuisreis van elk schip de reder zich in de eerste plaats zal bezig houden met de besommingen en de financiële aspekten die zo'n reis met zich meebrengt, maar men moge niet vergeten dat de resultaten uiteindelijk grotendeels worden beïnvloed door de ontwikkeling van het menselijk intellekt en zijn handenarbeid.

Men hoort zo vaak bij de visserij het woord „geluk" noemen, een term die vaak wordt gebezigd in beroepen, waar een zeker risiko aan is verbonden, maar ik geloof, dat in deze wereld waar de renzen van technische volmaaktheid zo zijn verbreed, dat het z.g. gelukkig varen voor een groot deel zal worden vervangen door de wetenschappelijke aanpak van het beroep. Men kan heden ten dage het accent niet alleen maar verschuiven naar intuïtie of ervaring, omdat de technische mogelijkheden onder leders bereik liggen, echter onder voorwaarde, dat van deze mogelijkheden een optimaal gebruik wordt gemaakt. En dit is alléén maar mogelijk indien men er in de eerste plaats aan gelooft, maar ook is het noodzakelijk, dat men deze techniek volkomen beheerst en in dit opzicht moet de vinger direkt gelegd worden op het onderwijs.

In een maritiem land als Nederland mogen wij ons gelukkig prijzen met gedegen zeevaartonderwijs, waarvoor in verscheidene delen van het land een respektabel aantal vakscholen ter beschikking staan. Deze gedegenheid houdt echter nog niet in, dat aan alle wensen met betrekking tot de aanpassing en verbetering van dit onderwijs, gelet op de ingrijpende vernieuwingen in alle sektoren van het visserijbedrijf, is voldaan.

Bepaalde struktuele veranderingen in het bedrijf, maar misschien ook de al te ver reikende prognoses omtrent de mogelijkheden van automatisch varen, nieuwe vistechnieken enz., moeten zonder meer duidelijk onder de ogen worden gebracht.

Het werd in Nederland raadzaam geacht de bestaande Schipperswet in 1920 te vervangen door de Wet op de Zeevisvaartdiploma's, die omstreeks 1935 voor de laatste maal werd herzien en waarvan de bepalingen tot op heden nog van kracht zijn. Hoe was het visserij-onderwijs voordien ? Het is bekend dat het zeemansberoep vele tradities kent, die lang in stand worden gehouden en dit voltrok zich ook over jeugdige schepelingen die destijds de vloot bemanden.

De kennis van het vak werd geërfd van ouders en vóórouders en lokale scholen stonden ter beschikking om de visserman een minimale ontwikkeling en theoretische kennis mee te geven.

Deze tendens bestaat nu nog steeds in zekere mate omdat het visserijbedrijf vaak een geïsoleerde maatschappij is, die zich lokaal vestigt en waar de gemeenschap bijzonder homogeen naar buiten treedt.

De daardoor ontstane beperkte horizon, die over het algemeen tot de beroepskwalen van de zeeman gerekend kan worden, resulteerde in een beperkt AKKOMODATIEVERMOGEN met betreking tot modernisatie en vernieuwing.

Met deze modernisatie en vernieuwing worden wij heden echter gekonfronteerd en heeft ook de visserij in haar greep en het is zonder meer de taak van het onderwijs, de toekomstige visserman hierop voor te bereiden. De eerlijkheid gebiedt mij U te vertellen, dat in Nederland hieraan bijzonder veel aandacht wordt besteed en dat in onderling overleg en na kritische bestudering, uiteindelijk de eisen worden vastgesteld aan de diverse eksamens, verbonden aan de diploma's welke door de Wet vereist worden Ik kan dan zonder enig chauvinisme tot de konklusie komen dat wat betreft in Nederland, behoudens enkele kleine uitzonderingen, het onderwijs voor de Visserij beslist „up to date" is en van achterstand hoegenaamd geen sprake is. Problemen in die richting bestaan dan ook niet, doch in de aanhef van mijn betoog heb ik daar reeds terloops op gewezen, dat naar mijn mening de problemen meer liggen in het mentale vlak.

En nu zult U zich afvragen of dat iets met het onderwijs te maken heeft, doch U zult het ongetwijfeld met mij eens zijn, dat de taak van het onderwijs niet alleen bestaat tot het overbrengen van parate kennis, doch dat vooral de man, die het zware beroep van de visserman heeft gekozen, toch iets anders moet worden meegegeven dan alléén maar die kennis.

De jongeling, die op jeugdige leeftijd (in Nederland heïaas gesteld op 14 jaar) reeds gekonfronteerd wordt met een zelfstandigheid, die in geeen enkel ander beroep wordt aangetroffen, moet toch zonder meer goed voorbereid voor zijn taak, zijn eerste schreden op het scheepsdek zetten. En als deze basis goed is gelegd, dan zal hij niet vervallen in de sfeer van het soms monotone zeemansberoep en zal hij ongetwijfeld zich meer verdiepen in de literatuur over zijn vak en zich ook sneller en gemakkelijker aanpassen aan de overstelpende ontwikkeling van de techniek die zich heden over onze aarde voltrekt.

Want laten wij eerlijk wezen, de installaties die momenteel worden aangetroffen op moderne visserschepen doen niet onder voor de grootste oceaanstomer en de reder plaatst deze kollektie van instrumentaria niet aan boord als een soort status kwestie, doch zuiver alleen om er geld mee te verdienen en om zijn schepen zo rendabel mogelijk te laten varen.

En dit is een axiom, die niet alléén in de visserij een wet is, maar naar mij dunkt in elk bedrijf van toepassing is en waar iedereen die in dat bedrijf werkzaam is, goed van doordrongen moet zijn.

(Vervolg blz. 2)

(Vervolg van blz. 1)

HOE IS DAT VISSERIJ-ONDERWIJS NU IN NEDERLAND ?

Zodra de jongen de lagere school heeft verlaten meldt hij zich aan in een Visserijschool. De bezetting van zo'n school bestaat hoofdzakelijk uit jongelieden die traditiegetrouw dit beroep voortzetten en de drang naar de zee van geslacht op geslacht hebben meegekregen ; een bijzondere gelukkige situatie, omdat een zekere mate van interesse verwacht kan worden.
De opleiding duurt 3 jaar en is zodanig, dat de betrokkene na het tweede kursusjaar zijn richting kan bepalen in het nautische vlak of in het technische vlak, afhankelijk van aanleg, waarbij de school een adviserende taak heeft, doch geenszins bindend.
Na de 3-jarige opleiding kan men een Staatseksamen doen voor stuurman of machinist en kan een verklaring verworven worden na een gunstig resultaat. Indien aan de leeftijd en ervaring later is voldaan, kan hij deze verklaring inwisselen voor het diploma. Deze gang van zaken is reeds 2 jaar van kracht, hoofdzakelijk bedoeld om het onderwijs bij de visserij te stimuleren, maar vooral om de jongeman na afloop van zijn studie te honoreren met een officieel diploma. De animo voor dat visserij-onderwijs is in de laatste jaren sterk gedaald. Nieuwe vistechnieken, het grotendeels wegvallen van de vleetvisserij is daar één van de oorzaken van, doch naar ik méén, ook de vele mogelijkheden die aan wal-funkties geboden wordt. Overigens een situatie die wat Nederland betreft, ook de laatste jaren wordt aangetroffen bij de Koopvaardij.
De aflevering van gediplomeerd personeel moet uiteraard aangepast worden aan de behoefte bij de vloot en het is in mijn funktie zéér moeilijk om dit te beoordelen. Toen in de WET OP DE ZEEVAARTDIPLOMA'S duidelijk werd gestippuleerd aan welke eisen stafleden op een visserijschip moest worden voldaan, was het logisch dat niet direkt aan deze bepalingen kon worden voldaan en om de vloot operationeel te houden, lag het voor de hand, dat personeel op gevorderde leeftijd met een ruime ervaring moeilijk belast konden worden met het volgen van een kursus.
Voor deze kategorie werden z.g. DISPENSATIES toegepast, die helaas in nog te grote maten worden aangetroffen, omdat sinds de inwerkingtreding van die Wet, de mogelijkheid werd geboden de vloot met goed geschoold personeel te bemannen.
In de laatste jaren is daar gelukkig een duidelijke verandering in te bespeuren, vooral met intensieve medewerking van de Scheepvaartinspektie. Voor de jongelieden, die niet gebruik hebben kunnen maken van de recente faciliteiten op de Visserijschool ligt de situatie anders. Na het verlaten der school, waarvan de kursusduur destijds was bepaald op twee jaar, ging de jongeman naar zee en meldde zich na 3 à 4 jaar varen wederom voor de opleiding stuurman of machinist. Voor de stuurmansfunktie heeft hij ongeveer 3 kursussen à 6 maanden nodig, om tot de kapiteinsbevoegdheid te komen, weliswaar een zware belasting, maar zonder meer noodzakelijk. Zoals gezegd worden de eisen van bekwaamheid door een van Rijkswege aangestelde Kommissie vastgesteld in nauwe samenwerking met de direkteuren der scholen en de Inspektie op het Zeevaartonderwijs. Medio 1968 werden deze eisen voor de laatste maal herzien, omdat toen duidelijk was gebleken, dat zich in de opleiding wat hiaten vertoonden die nodig opgevangen moesten worden. Bepaalde ongevallen in dat jaar konden toegeschreven worden aan een gedeeltelijk gebrek aan kennis en bovendien nam het gebruik van elektronische apparaten zo'n omvang aan, dat men het noodzakelijk vond het onderwijs hierop in te stellen.
Het is momenteel nu zo, dat voor de stuurmanseksamens de kennis van bijv. Radar, Decca, Radiorichtingzoeker, Sonar en echolood vereist wordt en wel niet zo zeer de technische details, maar meer 't principe en wat nog belangrijker is, het juiste gebruik. Op mijn school is bovendien een z.g. Radar/Stabiliteit kursus in het leven geroepen om de „old-timers" die nimmer in de gelegenheid gesteld zijn een dergelijke vakkennis op de schoolbanken mee te krijgen, alsnog zich te bekwamen in deze materie en gelukkig is gebleken, dat de animo daarvoor aanwezig is.
Een zeer duidelijke stimulans betekende o.a. ook het advies van de Raad v.d. Scheepvaart, waar, zoals U bekend is ongevallen aan boord van schepen worden geanaliseerd, en maar al te vaak aan het licht kwam, dat bepaalde onderdelen van het vak niet genoeg beheerst werden.
Een minder positief geluid komt uit de hoek waar het technisch personeel van de vloot wordt opgeleid en in dit verband zou ik willen opmerken, dat hier een achterstand valt te konstateren. In de loop der jaren zijn de vermogens van de voorststuwing op vissersschepen aanzienlijk toegenomen, om maar te zwijgen van 't aantal hulpwerktuigen dat hieraan is toegevoegd. In de zeevaart, of het nu kleine of grote schepen zijn, wordt de automatie op grote schaal toegepast en wat vroeger voor onmogelijk werd gehouden, is voor onze huidige zeevaarders een vanzelfsprekende zaak. Op de vissersvloot speelt op de modernste schepen de koel- en vriestechniek een hartig woordje mee en er bestaat bij het technische personeel beslist een grote behoefte hier meer van te weten.
De opleiding voor de "monteur", zoals deze vakman populair genoemd wordt op de Nederlandse Visserijvloot, duurt 6 maanden en deze tijd is, in verhouding met wat hij tot zijn verantwoording krijgt beslist onvoldoende. Bovendien is de vooropleiding die deze funktionarissen krijgen te gering, omdat speciaal op de kleine schepen het zwaartepunt van zijn taak niet bij de voortstuwing ligt, doch in vele gevallen wordt ingeschakeld in dekwerkzaamheden. Een echte verdieping in het vak is dus niet mogelijk, zodat bij eventuele overplaatsing naar grotere schepen een gebrek aan kennis en ervaring onvermijdelijk is, met in vele gevallen nare financiële konsekwenties voor de reder.
Ik weet maar al te goed, dat bijv. op kotters de werkzaamheden aan boord, van de toch al vrij geringe bemanning, moeilijk zijn vast te leggen en dat de motoren op dit soort type schepen een betrekkelijk eenvoudig onderhoud vereisen, maar laat de man, die daarvoor aansprakelijk is, dan ook een prima vakman zijn.
En in dit verband zie ik dus een langere opleidingsperiode, die wellicht zal kunnen worden opgevangen door wettelijke bepalingen, welke momenteel in Nederland in voorbereiding zijn en naar ik hoop spoedig haar weg naar de vloot zullen vinden.
Heden is de situatie zó, dat de Visserij valt onder de Wet op de Zeevisvaartdiploma's en deze laatste wet zal dan, zoals wij bij het onderwijs zo graag zouden zien, misschien tot het verleden gaan behoren en vervangen worden door één Wet, namelijk op de Zeevaartdiploma's.
Wat de NAUTICI op de visserij betreft, zullen deze verdeeld worden in S 7, S 6, S 5 en S 4, afhankelijk gesteld van het vaargebied, waarin het schip haar werkzaamheden zal uitoefenen, waarbij, om U een indruk te geven, het diploma S 4 de bevoegdheid verleent overal ter zee het bedrijf uit te oefenen, de z.g. Verre Zeevisserij.
Wat de technici betreft zullen de diploma's verdeeld worden in W 5 en W 6 afhankelijk van het vermogen der voortstuwing, zodat in tegenstelling met het heden toch een onderscheid gemaakt zal worden in de mate van bevoegdheid.
De achtergrond van wat ik U hiervoor heb geschetst, heeft ook nog een andere betekenis, uiteraard op het gebied van het onderwijs, doch de details daarvan zal ik U besparen.
In mijn betoog heeft U, naar ik hoop, wel duidelijk kunnen aantreffen, dat bij het onderwijs getracht wordt zoveel mogelijk aan de eisen te voldoen, die men aan de bemanningen stelt, waaraan ik direkt wil toevoegen dat ervaring zonder meer noodzakelijk is. Dat vooral de reder inziet, dat goed geschoold personeel tot grote efficiency in zijn bedrijf kan bijdragen en dat ongeschoold personeel hem geld kan gaan kosten.

WAARDERING VAN HET DIPLOMA

Een voor mij zeer belangrijke zaak is ook het honoreren van gediplomeerd personeel, wat misschien bij de Nederlandse Visserij niet altijd tot uiting komt en wat vaak een remming kan zijn tot het volgen van een bepaalde studie. Men moet zonder meer erkennen dat dit in de visserijsektor gepaard gaat met bepaalde opofferingen.
Hoewel in Nederland de meeste jongelieden op de Visserijscholen in het genot worden gesteld van een studiebeurs via het Visserijschap, brengt de tijd op school doorgebracht toch nog bepaalde financiële konsekwenties met zich mede en de verwachting is, dat deze lasten gekompenseerd worden door het vervullen van hogere funkties aan boord. Het is daarom noodzakelijk dat deze hogere funktie ook duidelijk beter gewaardeerd moeten worden, zodat er een merkbare stimulans aanwezig is van positieverbetering of zo U het wilt van een maatschappelijke verbetering.
De opleiding op school, hoewel primair, moet uiteraard niet als het belangrijkste gezien worden. Het vervolg hiervan zal in de praktijk moeten geschieden, d.w.z. aan boord, waar aandacht geschonken zal moeten worden aan de toepassing van de verworven kennis. Op de visserij is daar helaas niet altijd de mogelijkheid voor, omdat de arbeid aan boord de volle inzet eist. De jeugdige schepeling is direkt al een volwaardige schakel in het bedrijf, vaak misschien boven zijn kapaciteit, zodat van vorming hoegenaamd geen sprake is. In Nederland en naar ik meen ook in andere landen, wordt hier deels in tegemoet gekomen, door het in bedrijf stellen van een oefenschip, een dankbare uitlaat voor de school, om de toch al vaak naar de zee verlangende jongeling gelegenheid te geven zich meer te verdiepen in zijn toekomstig beroep.
Op mijn school wordt wekelijks met dit oefenschip op de Noordzee gevaren en gevist, waarbij ook de nautische vakken en andere werkzaamheden onder de betreffende leraren worden beoefend en uitgevoerd. Met het oefenschip hebben wij in Nederland voortreffelijke resultaten, vooral ook gezien in het licht van de veiligheid aan boord en de mogelijkheid van de kombinatie praktijk en theorie.
Verschillende vismethoden worden uitgevoerd, er wordt wacht gelopen op de brug en tevens aandacht besteed aan het onderhoud van het schip. Het is de gewoonte geworden het 2e kursusjaar te besluiten met een buitenlands reisje van ongeveer één week, waarmee kontakten worden onderhouden met buitenlandse vissershavens.
Het bestaande oefenschip heeft echter haar langste tijd gehad en wij hebben in Nederland reeds plannen gereed voor het bouwen van 2 oefenschepen, namelijk één voor dagtochten en één schip voor meerdaagse reizen, beiden volledig uitgerust en met de mogelijkheden van trawlvisserij, de z.g. boomkorvisserij en eventueel vleetvisserij.
Gaarne wil ik nog iets vertellen over het onderwijzend personeel verbonden aan de Visserijscholen in Nederland.
De meeste scholen voor de visserij zijn een onderdeel van een z.g. hogere Zeevaartschool die uitsluitend een opleiding heeft voor de Grote Handelsvaart. Uit dien hoofde bestaat het onderwijzend personeel grotendeels uit leraren die nauwelijks enige relatie hebben met de visserij, wat overigens ook het geval is met die scholen, die uitsluitend opleiden voor de Visserij. Men heeft dat in Nederland als een bezwaar gezien en de mogelijkheden afgetast om leraren voor een Visserijschool te rekruteren uit personeel van de Visserijvloot, waarbij uiteraard aan bepaalde eisen moet worden voldaan en de vraag is, of die in de naaste toekomst verwezenlijkt kunnen worden.

(Vervolg blz. 3)

(Vervolg van blz. 2)

RESUMÉ

Indien U mij toestaat nog een klein resumé te mogen geven van mijn betoog, dan zou ik in het kort graag nog het accent op de volgende punten willen leggen met betrekking tot het Visserij-onderwijs.
Het is een primaire eis, dat de reder in het algemeen een groot belang moet hebben bij goed geschoold personeel op zijn schepen, opdat hij verzekerd kan zijn dat zijn belangen volwaardig worden behartigd. Indien hij daarvan is overtuigd zal er voldoende animo aanwezig zijn om het visserij-onderwijs te volgen.
Dat onderwijs moet dan ook goed zijn; de scholen moeten van goede visuele leermiddelen voorzien zijn en in dit verband moge ik opmerken, dat mijn school is voorzien van radar, richtingzoeker en een deccasimulator en wat de technische opleiding betreft, beschikken wij over een grote en ruime werkplaats, die gelegenheid biedt voor de meest voorkomende praktische werkzaamheden.
De eisen die men aan het personeel op de vloot stelt, moeten op de voet gevolgd worden, opdat het onderwijs de gelegenheid krijgt zich hierop voor te bereiden zodat men aan deze eisen kan voldoen, waarbij ongetwijfeld het oog gericht moet worden op de naaste toekomst.

De Belgische zeevisserij in het kader van de huidige ekonomische ontwikkeling

Eerste vervolg van de uiteenzetting gehouden door de h. A. Wittevrongel, sekretaris van de Rederscentrale, voor VOSEKO, Vereniging van Oud-Studenten in de Ekonomische Wetenschappen te Gent.

DE PRODUKTIE

WAAR GAAT ONZE VLOOT VISSEN EN WAARUIT BESTAAT DE VANGST?

De Belgische vissers zijn het gehele jaar bedrijvig; enkele vissoorten maken evenwel een seizoenvisserij uit (haring, sprot).
De Belgische vissers beoefenen hun bedrijf vanaf de kust tot in de IJslandse wateren, met tussenin alle gebieden van de Noordzee, het Kanaal van Bristol, het Nauw van Kales en de Ierse zee.
Gezien deze spreiding van aktieradius en uitrusting, brengt zij een groot aantal vissoorten aan, traditioneel in drie groepen onderverdeeld:

— bodemvis;
— pelagische vis (hoofdzakelijk haring, sprot en makreel);
— schaal- en weekdieren.

De 356 eenheden waaruit onze vloot bestaat, voeren jaarlijks meer dan 50.000 ton visprodukten aan voor een totale waarde van ca. 800 miljoen frank. In 1968 bedroeg de totale aanvoer zelfs meer dan 56.000 ton, hetzij een verhoging van 10 % t.a.v. het vorig jaar.
Op lange termijn gezien, ligt de jongste jaren het **aanvoervolume** op een lager niveau dan in de jaren 1950/55.
De **aanvoerwaarde** daarentegen kent een praktisch ononderbroken toename hetgeen ook tot uiting komt in de gemiddelde prijs-toename.
Praktisch 95 % van de Belgische aanvoer slaat op bodem- of demersale vis. (in 1968: 53.385 van de 55.917 ton).
Deze aanvoer betekent voor België zelfs een rekord en samen met de waarde ten belope van 724,2 miljoen B.F. zijn dit de hoogste cijfers in de afgelopen decennia geboekt.

AANVOER VAN VISPRODUKTEN IN 1968

	ton	1.000 fr.	%	fr.
bodemvis	53.385	724.243	95 %	90,7 %
pelagische vis	663	3.533	3,3 %	0,6 %
schaal- en weekdieren	1.868	70.825	1,7 %	8,7 %
totaal	**55.917**	**798.602**	**100 %**	**100 %**

(cfr. Nederlandse totale aanvoer: 264.298 ton voor een waarde van 3.009.902.000 fr.)

Onderlijnd dient te worden de verdere teloorgang van de plagische visserij. Vorig jaar werd een nog nooit gekend dieptepunt voor deze visserij geboekt. Terwijl in de jaren 1946/48 de pelagische vis één derde van het totaal Belgisch aanvoervolume uitmaakte.
Deze belangrijke achteruitgang wordt door verschillende oorzaken gekonditioneerd, o.m.:

— de achteruitgang van de seizoenvisserij ten voordele van de visserij die geheel het jaar kan beoefend worden;
— de vermindering van de haringstapel in het zuidelijk gedeelte van de Noordzee;
— de wisselvalligheden van de sprotvangsten;
— de grote belangstelling van de vissers voor de meer zekere bodemtrawlvisserij;
— de nieuwe technieken aan boord van de schepen die een intensievere visserij op bodemvis op de nabije visgronden bevorderd hebben;
— de grote vraag naar platvisvariëteiten van eerste keus, de valorisatie van ronde vis (o.m. gul) voor het fileren bestemd, alsmede de begrensde vraag naar pelagische vissoorten.

De Belgische aanvoer van **schaal- en weekdieren** ondergaat schommelingen naar hoeveelheid en waarde; een en ander wordt in hoofdzaak bepaald door de fluctuaties van de **garnaalvisserij.**
De toename van **bodemvis** als dusdanig is voornamelijk toe te schrijven aan de aanvoer van bepaalde vissoorten (tong en kabeljauw) met ruime aanbod en vaste vraag.

AANVOER PER HAVEN

Als belangrijkste haven wordt te Oostende voor een totale waarde van 440 miljoen of 55 % van de totale Belgische aanvoerwaarde aangebracht. Te **Zeebrugge** beloopt dit 316 miljoen frank of 40 % en te **Nieuwpoort** 44 miljoen frank of 5 %. (cijfers over 1968).
Per visserij boekt de middenslagvisserij de belangrijkste aanvoer, gevolgd door de diepzeevisserij en de kustvisserij, in mindere mate dan voor wat laatstgenoemde visserij betreft.
De visaanvoer is seizoengevoelig. We wezen reeds op het verval van de haringvisserij die een typische seizoenvisserij is. Dit geldt overigens voor de vangst van alle pelagische vis.
Alle andere vissoorten worden het gehele jaar door gevangen, zij vertonen echter alle een koncentratie van de vangst op enkele maanden, die evenwel, zowel wat de sterkte van de koncentratie als koncentratiemaanden betreft, onderling afwijkt.
Zoals reeds opgemerkt heeft het bevissen van talrijke visgronden tot gevolg, dat een zeer grote diversiteit van zeeprodukten wordt aangevoerd. Er zijn evenwel een zestal soorten die meer dan 70 % van de aanvoer van bodemvis voor zich nemen, nl. kabeljauw/gul, schelvis/tot, rode zeebaars, pladijs, koolvis, wijting en tong.
De aanvoer van kabeljauw is daarenboven de belangrijkste: in 1968 bestond 36,20 % van de totale aanvoer van bodemvis uit kabeljauw; in volgorde van belangrijkheid komen verder: pladijs (9,5 %), wijting (8 %), tong (7,5 %), rode zeebaars (7 %), koolvis (5 %).

AANVOER IN BUITENLANDSE HAVENS

Onze vissers voeren hun vangsten niet alleen aan in Belgische havens, maar sommige verkopen hun vangsten in buitenlandse havens. Deze havens zijn praktisch voor 100 % Britse.
Vorig jaar bedroeg de totaal aldaar aangevoerde hoeveelheid 4.402 ton voor een waarde van 43.582 miljoen frank. Tengevolge van de devaluatie van het Britse pond is deze aanvoer enigszins teruggelopen, de vermindering is evenwel niet zo uitgesproken als de prijsdaling zou doen veronderstellen (gemiddelde prijs 1967: 11,62 fr. — gemiddelde prijs 1968: 9,90 fr). Verschillende jaren hielden de prijzen in de Britse havens gelijke tred met de onze, in 1964 en '65 lagen ze zelfs hoger.
In 1967 echter lag de prijs in Engeland 3,53 fr. lager dan in België en in

(Vervolg blz. 4)

(Vervolg van blz. 3)

1968 bedroeg het verschil in minder zelfs 4,38 fr. gemiddeld.
In geval dit prijsverschil verder uitloopt, mag worden verwacht, dat betreffende reders terug op eigen markt zullen komen verkopen, daar inderdaad de tijdwinst, voortspruitend uit de nabijheid van de Britse havens en de bewerkte visgronden (op de "Noord") in deze omstandigheden een steeds kleinere rol gaat spelen.
Eén en ander zal op hun beurt afhangen van de periode en van de al dan niet verzadiging van onze markt.
T.a.v. de totale E.E.G.-produktie neemt België circa 4 % voor haar rekening.

DE PRIJSVORMING

De prijsvorming geschiedt in de veiling, aan de kust "mijn" genoemd. Er is gemeentelijke veilverplichting, d.w.z. dat de vangsten in de vissershaven aangevoerd, in de afslag moeten worden verkocht.
De vis wordt afgeslagen. Men begint vanaf een bepaalde prijshoogte en telt af tot een koper te kennen geeft de bepaalde hoeveelheid tegen de geboden prijs te willen kopen.
Vraag en aanbod ontmoeten elkaar dus in de vismijn.
Aan de kant van het **aanbod** staat de reder door tussenkomst van de afslager; de **vraag** wordt gevormd door de groothandelaars (ca. 50) (gevestigd aan de kust of in het binnenland), de kleinhandelaars (ca. 2.070), de leurders (ca. 300), en de visverwerkende nijverheid (diepvries: 1; zouters/drogers: 2; plus een aantal inleggerijen/rokerijen en conservenfabrieken).
Bij de prijsvorming speelt vooral de "VRAAG" een grote rol. Wanneer de koper toeslaat tegen een bepaalde prijs, heeft hij reeds alle prijsfaktoren gekombineerd en tegen elkaar afgewogen.
De verkoper (afslag) kan enkel tussenkomen bij de **instelprijs,** die hij zo hoog mogelijk zal plaatsen.
Gezien de bederfbaarheid van de waar staat het aanbod in een nog zwakkere positie. Gezien deze bederfelijke waar dient de vis "ten allen prijze" van de hand te worden gedaan.
De prijs die de reder voor zijn waar bekomt hangt dus in de eerste plaats van de VRAAG af.
De vraag naar vis hangt van vele faktoren af. Overigens zijn de elementen die vraag en aanbod beïnvloeden moeilijk van elkaar te scheiden.

ELEMENTEN DIE DE VRAAG BEINVLOEDEN:

— het binnenlands verbruik;
— de uitvoermogelijkheden;
— de weersomstandigheden;
— de periode;
— de spreiding van de aanvoer;
— de kwaliteit en versheid, e.d.m.

Bij de vraag in zijn prijsvormende funktie moet ook rekening gehouden worden met het gebrek aan elasticiteit van de verkoopprijzen van vis: lage prijzen in de mijn dringen in werkelijkheid slechts zelden door tot de verbruiker en zijn evenmin in staat het verbruikspatroon van de massa te wijzigen.
Bij de konkrete prijsvorming tenslotte speelt het inzetten van de markt met de psychologische gevolgen ervan een grote rol.
Het **aanbod** is in hoofdzaak afhankelijk van faktoren die buiten de invloedssfeer van de mens vallen: tenslotte blijft de visvangst een vorm van **jacht** en blijft als dusdanig steeds een risiko.
(Het aanbod omvat naast de aanvoer, een tweede component, t.w. de invoer waarover wij het verder hebben).
Zo zijn biologische en meteorologische elementen determinerend. Verder spelen de bekwaamheid van schipper en bemanning een zeer belangrijke rol.
Om een en ander is de aanvoer zèlf zeer wisselvallig, hetgeen uiteraard eveneens een invloed uitoefent op de vraag en de prijsvorming.
De prijs is derhalve aan grote schommelingen onderhevig, zelfs van dag tot dag.
Teneinde een **prijsbodem** in de markt te leggen, bestaat in België, sinds 1959 een **stelsel van minimumprijzen.**
Voor de meeste kommerciële vissoorten is een minimumprijs vastgesteld, beneden dewelke niet wordt verkocht. In voorkomend geval wordt deze vis dan "opgevangen", d.i. uit de markt gehaald door de Rederscentrale in opdracht van het Ministerie van Landbouw. De aldus opgevangen vis wordt wederafgezet buiten de verse handel (aan zouters/drogers voor ca. 50 %; aan vismeelfabrieken voor ca. 35 % en aan nertsenkwekerijen voor ca. 15 %).
Onder bepaalde voorwaarden ontvant de reder (in geval van opvang) dezelfde minimumprijzen.
Het verschil tussen de minimumprijs door de Rederscentrale aan de reder betaald en de prijs die de Rederscentrale bij wederafstand bekomt, wordt gedragen deels door een bijdrage van de reders, en gedeeltelijk door de Overheid.
Deze marktordenende-ekonomische maatregel vormt als het ware een verzekeringsstelsel voor de reder en bemanning waarbij de vangst wordt verzekerd tegen minstens de minimumprijs. Het betreft hier echter **geen** vorm van **subsidie.** De vaststelling van de minimumprijzen berustte bij de aanvang op basis van een procent van de vaste kosten.

De minimumprijzen zijn sinds 1959 weliswaar aangepast, maar ze houden geenszins gelijke tred met de buiten-verhouding gestegen produktiekosten daar bij de vaststelling ervan met tal van faktoren moet rekening worden gehouden, waaronder in hoofdzaak de minimumprijzen in het buitenland.

EVOLUTIE VAN DE GEMIDDELDE PRIJZEN

De **gemiddelde aanvoerprijzen zijn sinds 1950 onafgebroken gestegen.**
In het afgelopen jaar boekte men nochtans een daling van 0,80 fr./kg. ondanks een stijging van de aangevoerde hoeveelheid, en dit ten gevolge van de wereldmalaise die zich op praktisch alle markten voordeed. (biologische en ekonomische faktoren zoals o.m. i.v.m. deze laatste, de uitvoer door bepaalde landen, aan prijzen beneden de minimumprijzen, waardoor de markten in belangrijke mate werden verstoord).
Anderzijds dient onderlijnd dat de toename op langere termijn van de gemiddelde prijzen sinds 1959 in groter mate toegenomen is, dan in de voorafgaande jaren.
In 1968 boekte **men volgende gemiddelde aanvoerprijzen:**

— **bodemvis:** 13,6 fr./kg. Onder dit cijfer gaan echter grote verschillen schuil, zoals 6 fr. voor wijting en 75 fr. voor tong.
— **pelagische vis:** 5,3 fr./kg. (voornamelijk afkomstig van Nederlandse vaartuigen).
— **schaal- en weekdieren:** 37,9 fr./kg.
— **totaal gemiddelde prijs:** 14,3 fr./kg.

Het zijn voornamelijk de "hoofdsoorten" wiër prijzen uiterst wisselvallig zijn (kabeljauw, schol, schelvis, wijting, tong, rode zeebaars).
Voor de andere soorten is er een eerder gelijkmatige hoeveelheid met vrij stabiele prijzen.

BUITENLANDSE HANDEL

Invoer en uitvoertabel (1968)

	Invoer	Uitvoer	Eigen aanvoer
hoeveelheid	98.562	28.674	55.917
waarde (1.000 fr.)	2.241.336	662.553	798.602
gemidd. prijs (fr./kg.)	22,74	23,11	14,3

België voert in **hoeveelheid** tweemaal zoveel vis in als de aangevoerde hoeveelheid ,terwijl de **invoerwaarde** driemaal zoveel bedraagt als onze aanvoerwaarde.
Van 1959 tot 1966 steeg de invoer met ca. 70 %. Deze ononderbroken stijging van het jaarlijks invoervolume is slechts één jaar (1967) tot stilstand gekomen, maar vorig jaar steeg de visinvoer opnieuw met ca. 5 %.
Van de 98 miljoen kg. ingevoerde visprodukten bestaat 1/3 uit verse vis, daarna komen voor 28 % de schaal- en weekdieren, voor 19 % de viskonserven en de rest is bewerkte vis en konserven van schaal- en weekdieren. De invoer van schaal- en weekdieren neemt jaarlijks nog toe.
Het volume van de uitvoer is daarentegen veel minder belangrijk dan dit van de invoer. Vorig jaar bedroeg de uitvoer 28,6 miljoen kg. voor een waarde van 662 miljoen frank.
Sedert 1950 is onze uitvoer evenwel regelmatig toegenomen (stijgingsritme nam **vanaf 1965 in versneld tempo toe)** en bereikt de hoeveelheid thans bijna vijfmaal zoveel als in genoemd referentiejaar. Ook de waarde is ongeveer in dezelfde verhouding toegenomen.
De stijging van de gemiddelde invoerprijs is o.m. te verklaren door het feit dat thans meer dan vroeger een belangrijk gedeelte van het uitvoerpakket uit **prijswaardige produkten (tong, garnaal, e.a.) is samengesteld.**
In de jongste jaren: toename van uitvoer van verse vis en daling van uitvoer van schaal- en weekdieren en van viskonserven.

VOORNAAMSTE INVOERLANDEN

Nederland, West-Duitsland, Frankrijk, Noorwegen, Skandinavische landen.

VOORNAAMSTE UITVOERLANDEN

Frankrijk, Kongo Kinshasa, West-Duitsland en Nederland.
Met uitzondering voor de "bewerkte vis" is de handelsbalans voor alle andere kategorieën negatief (meer in- dan uitvoer).

HET VISVERBRUIK

Het visverbruik in België bedroeg in 1967 per hoofd: 12,6 kg. Hiermede komt ons land op de tweede plaats onder de E.E.G.-landen, na Frankrijk met 15,4 kg.
Op de derde plaats komt Italië (11,4 kg.) gevolgd door Duitsland met 9 kg.
Tegenover 1966 betekent dit voor ons land een toename van het verbruik van een halve kg. hetgeen de pessimistische voorspellingen naar aanleiding van de opheffing door de kerkelijke overheid van het verplicht vleesderven op vrijdagen tegenspreekt.
Het niet-ongunstige **resultaat is mede het** gevolg van een propagandakampagne voor meer visverbruik die na de afschaffing van het verplicht vleesderven **intens is gevoerd** kunnen worden dank zij een eenmalige staatstoelage van 5 miljoen frank en de propaganda in gemeenschappen en scholen.

(Wordt vervolgd)

ZO GEZOND ALS EEN VIS MET ZEEVIS

Berichten van de Propagandavereniging voor meer visverbruik

VERSCHIL VAN MENING

Onder deze hoofding verscheen in het april-nummer van het "Mededelingenblad" van de vishandelaars van Antwerpen, een artikel dat aansloot op een bijdrage verschenen in "Het Visserijblad" onder de rubriek "Berichten van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik".
Het is nu eenmaal zo, dat omtrent eender welke organisatie en haar werking heel wat beschouwingen naar voor kunnen gebracht worden. Vaak komt dan echter naar voor dat men, omwille van de onvoldoende voorlichting, de zaken onvolledig voorstelt. Wij danken de redaktie van het "Mededelingsblad" van de wettig erkende Beroepsvereniging van Antwerpen en Provincie, omdat ze ons de gelegenheid gegeven heeft één en ander aan te vullen.

— — — — — — — — — — — — — —

Uit de inhoud van het in hoofding vermelde artikel, alsmede uit enkele andere die reeds vroeger in het "Mededelingenblad" verschenen, kunnen twee wel afgebakende elementen afgeleid worden, nl. de financiering van de propagandawerking (bijeenbrengen van de nodige fondsen) en de werking zelf (aanwending van het gevormde budget).
In wezen is dat niet zo afgescheiden, maar lopen beide nogal hand in hand, zodat het ene van het andere afhangt en omgekeerd, reden waarom er reeds vele moeilijkheden waren. Voor zover mogelijk zullen we beide problemen toch afzonderlijk behandelen.
De standpunten van de redaktie van het "Mededelingenblad" zijn de volgende :

I. FINANCIERING VAN DE PROPAGANDAWERKING :

De financiële middelen die thans ter beschikking staan van de vereniging zijn te gering, maar er werden nog geen daadwerkelijke inspanningen gedaan om een verhoging van het budget te bereiken. Door de Beroepsvereniging van Viskleinhandelaars werd nochtans meerdere malen gewezen op welke manier dit zou kunnen gerealiseerd worden.

II. DE AKTIVITEITEN :

Het staat vast dat, zoals nu en in het verleden werd gewerkt, nooit resultaten zullen worden bereikt die door de belanghebbenden kunnen aanvaard worden en geruststellend zijn voor de toekomst.

— — — — — — — — — — —

TERUGBLIK IN HET VERLEDEN :

I. FINANCIERING VAN DE PROPAGANDAWERKING :

Het is onze bedoeling hier aan te tonen dat de Propagandavereniging voor meer Visverbruik zich in het verleden **wel** daadwerkelijk heeft ingespannen teneinde een groter budget samen te stellen, en mede te delen **wat** ze daarvoor heeft gedaan.
De grondslag dient teruggezocht in het jaar **1958**, jaar waarin door de Centrale Overheid een plan over 5 jaar werd opgesteld, hetwelk maatregelen bevatte om dee diepere oorzaken van de ongunstige toestand van het visserijbedrijf te bestrijden. De reorganisatie van de propaganda en publiciteit werd in het kader van dit plan als één der middelen aanzien om het bedrijf in een normale toestand van rendabiliteit te brengen. De raad stelde alsdan vast dat de onvoldoende werking van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik te wijten was aan de **beperkte financiële middelen,** vandaar dat een speciaal financieringssysteem voorop werd gesteld. De raad wees er eveneens op dat, om de reorganisatie te kunnen verwezenlijken, de heffing een verplicht karakter zou moeten dragen en dat deze langs officiële weg zou moeten worden geïnd.
Het voorgestelde financieringssysteem bestond uit heffingen op aanvoeren, **invoeren** en aankopen in de kustvismijnen. De vooropgestelde timing voorzag de aanvang van bedoelde reorganisatie in de loop van het jaar 1961.
Gezien het uitblijven van een aktie in de richting van de vooropgezette reorganisatie, ontstond in de schoot van de beheerraad van de vereniging zelf een reaktie waarbij getracht werd de vereniging struktureel te hervormen met als doel de financieringswijze te regelen en de Propaganda-aktiviteit te stimuleren.
Algemeen werd dit principe aanvaard en als meest dringende werd de financieringswijze aanzien, probleem waarvoor zo snel mogelijk een oplossing diende gezocht. Nu waren er in dat verband twee strekkingen. De eerste stond voor dat eerst de financieringswijze diende geregeld en eens deze aangelegenheid op punt gesteld was, te startten met een sekretariaat en programma.
De tweede strekking huldigde het principe dat diende gestart met een vast sekretariaat, plus een programma en dat de nodige gelden dan wel zouden gevonden worden.
Vandaar de oprichting in **1962** van een werkgroep te Oostende, waarna gestreefd werd naar de instelling van een bestendig en full-time sekretariaat. De bekommernis van de beheerraad was terecht dat enkel een positieve werking aan de dag kon gelegd worden wanneer er het vereiste personeel voor was aangesteld.
De beheerraad werd hervormd, derwijze dat alle sektoren van het zeevisserijbedrijf vertegenwoordigd waren en een aktie voor het bekomen van grotere financiën werd ingezet.
Het budget van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik werd, en wordt nog, gevormd door toelagen van de Staat, provincie, kuststeden met vismijn en private bijdragen.

1. STEUN VAN OVERHEIDSWEGE

A/ TOELAGEN MINISTERIE VAN LANDBOUW :

a) Gewone toelagen :

Bij dit departement werden vanaf 1962 met aandrang stappen aangewend teneinde een verdubbeling van de toelagen te bekomen. (350.000 fr. destijd). Daarbij werd de ondersteuning van onze akties door goed geplaatste personen niet vergeten.
Er werd evenwel ook ondervonden dat beroep doen op politieke steun niet **altijd** opportuun is. De beheerraad kreeg de formele belofte dat een verdubbeling zou toegestaan worden, op voorwaarde dat de private belanghebbenden eveneens een ernstige inspanning zouden doen. Op dit vlak was eveneens een aktie op touw gezet, die wel resultaat had, maar toch nog onvoldoende gevolg kenden. Hierover echter later. Uit de verschillende besprekingen volgde : 1. dat het Ministerie van Landbouw de gewone toelagen verdubbelde vanaf 1964 ; 2. Er was zelfs de belofte de toelagen nog te verhogen indien de sektoren van het bedrijf eveneens een aanzienlijke financiële inspanning zouden leveren. Gezien er in dit laatste verband niet voldoende schot kwam, werd er door het departement regelmatig op gewezen dat de toelagen zouden verminderd worden, wat dan uiteindelijk ook in 1968 geschiedde. Te onderstrepen dat desbetreffende de Propagandavereniging voor meer Visverbruik niets kan verweten worden, maar dat deze vermindering haar oorzaak vond in de onmogelijkheid een **verplichte** bijdrage op te leggen aan de private belanghebbenden, zoals later zal blijken.

b) Bijzondere toelagen :

Door toedoen van de kontakten, gelegd door de Propagandavereniging voor meer Visverbruik, werd bekomen dat in 1965 een bijzondere toelage toegekend werd (100.000 fr.) voor **tentoonstellingen.** Deze toelage werd voor 1966 en 1967 verdubbeld en vanaf 1968 bij de gewone toelage

(Vervolg blz. 6)

(Vervolg van blz. 5)

gevoegd. Hieraan danken de propagandadagen hun ontstaan, omdat deze gelden enkel voor dergelijke aktiviteiten mochten aangewend worden.
Gezien de bijzondere omstandigheden die zich in 1967 stelden ingevolge de afschaffing van de Kerkelijke Wet op het vleesderven, werd een bijzondere toelage toegekend voor het voeren van een speciale campagne. Reeds einde 1967 werd bij de heer Minister aangedrongen dergelijke bijzondere toelage te vernieuwen voor 1968 en volgende jaren, en dit over een periode van minsten 5 jaar. Het bestuur van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik bleef gans het jaar 1968 en zelfs de eerste maanden van 1969 aandringen, maar alles was tevergeefs. Einde februari 1969, werd ons officieel medegedeeld dat "spijtig genoeg geen gunstig gevolg kan gegeven worden".

B/ TOELAGEN VAN DE PROVINCIE WEST VLAANDEREN, EN KUSTSTEDEN DIE EEN KUSTVISMIJN OP HUN GRONDGEBIED HEBBEN

Ook hiervoor heeft de Propagandavereniging voor meer Visverbruik vanaf aanvang 1962 alles in het werk gesteld teneinde een verhoging te bekomen.
De besprekingen met het Provinciebestuur hebben geleid tot een verdriedubbeling van de toenmalige toelage (50.000 fr.).
Bij de besturen van de kuststeden (Oostende - Brugge - Nieuwpoort) werd aangedrongen opdat ze een percentage van de mijnrechten zouden afstaan. Niets kon echter baten : budgettaire moeilijkheden lieten zulks niet toe. De Propagandavereniging voor meer Visverbruik bleef echter aandringen en dit bracht uiteindelijk met zich dat de stad Brugge de toelage verhoogde van 5.000 fr. tot 20.000 fr. en Nieuwpoort van 3.000 tot 4.000 fr. ! Oostende bleef op haar standpunt : meer dan 50.000 fr. kon er werkelijk niet af !
Uit wat voorafgaat blijkt dat de Propagandavereniging voor meer Visverbruik, vanaf 1962 geijverd en alles in het werk gesteld heeft teneinde hogere toelagen van overheidswege te bekomen.
De resultaten waren gering :

Ministerie van Landbouw	:	verhoging van 350.000 fr. tot 650.000 fr. + 200.000 fr. voor tentoonstellingen.
Provincie West Vlaanderen	:	verhoging van 50.000 fr. tot 150.000 fr.
Stad Oostende	:	geen verhoging.
Stad Brugge	:	verhoging van 5.000 fr. tot 20.000 fr.
Stad Nieuwpoort	:	verhoging van 3.000 fr. tot 4.000 fr.

Het geringe sukses bij het Ministerie van Landbouw dient gezocht in de onmogelijkheid van een **verplicht** bijdragesysteem in het leven te roepen voor de private sektoren, terwijl de geringe oogst bij de kuststeden eerder thuis te brengen is in de algemene geest van afzijdigheid ten aanzien van de zeevisserij die deze stadsbesturen kenmerkt. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat een nieuwe aktie op dit vlak in voorbereiding is, dit enkel maar om aan te tonen dat het beheer van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik zich niet goedschiks neerlegt, al is de strijd lang en vaak ontmoedigend.

2. BIJDRAGEN VANWEGE DE PRIVATE SEKTOREN :

Het is deze aangelegenheid die ons eigenlijk in hoofdzaak moest bezighouden. Voor wat voorafgaat werd eveneens de aandacht gevraagd, teneinde volledig te zijn.
Gaan we terug naar het jaar 1962, dan stellen we vast dat de totale financiële bijdrage van de private sektor ± 30.000 fr. bedroeg !
Het spreekt vanzelf dat, gelijktijdig met de hiervooraangehaalde aktie, een plan uitgewerkt werd met het oog op het verwerven van grotere financiële steun vanwege de private belanghebbenden.
Deze aktie werd na verloop van een paar jaar nog geakcentueerd. Gezien een bepaald financieringssysteem in het vijfjarenplan voorzien was, werd de zaak aanhangig gemaakt bij de **bedrijfsraad van de zeevisserij.**
Resultaat : het systeem kan enkel op vrijwillige basis geschieden, daar bepaalde E.E.G.-akkoorden het verplicht opleggen van nog niet bestaande para-fiskale taksen verbieden.

Het is gemakkelijk te begrijpen dat een dergelijk stelsel op vrijwillige basis ver van algemeen zou toegepast worden en na geringe tijd zou verwaterd zijn.
De zaak werd aan de **juridische diensten van de Provincie West Vlaanderen** voorgelegd. Zelfde antwoord.
De **juridische dienst van het Ministerie van Landbouw** bij dewelke de aangelegenheid aanhangig gemaakt werd, sprak zich op dezelfde wijze uit. In 1964 werd de heer **Minister van Landbouw** en de heer **Goeverneur van West Vlaanderen** persoonlijk aangesproken, meer bepaald dan in verband met de verplichte bijdrage door de viskleinhandelaars te betalen.
Telkens bleek dat een verplicht karakter aan de bijdragen geven, het is eender op welke manier, onmogelijk was.
De jaren 1963 en 1964 werden gekenmerkt door een aaneenschakeling van kontakten, gesprekken en briefwisseling, teneinde aan de financieringswijze, zo werd het probleem in de schoot van de vereniging genoemd, een oplossing te geven.

Aan de besturen van de kuststeden werd gevraagd de **mijnrechten** met 0,05 fr. % te verhogen, door de kopers te betalen en aan de Propagandavereniging voor meer Visverbruik af te dragen. Er werd naar een akkoord gezocht met de **afslagkantoren.** Er werd naar een oplossing gezocht door middel van verhoging van het bedrag van **mijnkaarten.** Voor de bijdragen van de importeurs werd gezocht naar een middel om de bijdragen te innen langs de **buitenlandse exporteurs,** langs de diensten die **de vergunningen** toekennen, langs de **bevoegde douanediensten,** ja zelfs door verhoging van **de overdrachttaks.** Voor de bijdragen van de kleinhandelaars werd zelfs voorgesteld dat groothandelaars zich **bijkomende zegels** zouden aanschaffen, aan te kopen bij de Propagandavereniging voor meer Visverbruik en recupereerbaar bij de kleinhandelaars.
Maar steeds kwam men te staan voor het dilemna : verplichten kan men niet en het systeem doorvoeren op een vrijwillige basis heeft geen zin omdat het nooit algemeen kan zijn.
In dit verband dient de aandacht gevestigd op het feit dat vanwege de **produktiesektor** de belofte werd gedaan het financieringsvoorstel vervat in het vijfjarenplan te volgen, op voorwaarde dat de andere sektoren hetzelfde zouden doen.
Gezien geen oplossing kon gevonden worden, werd einde 1964 een grote aktie gevoerd voor aansluiting ten persoonlijke titel bij de vereniging. Dit had resultaat, mede door een belangrijke financiële steun vanwege de produktiesektor, en later eveneens vanwege de visverwerkende nijverheden. Ter inlichting, deze cijfers van de private bijdragen :

1963 : ± 35.000 fr. ;
1964 : ± 20.000 fr. ;
1965 : ± 200.000 fr. ;
1966 : ± 285.000 fr. ;
1967 : ± 470.000 fr. ;
1968 : ± 490.000 fr.

Aantal leden : 1962 : 89 ;
1969 : 723.

Benevens deze jaarlijkse akties voor aansluiting, werd het probleem van de bijdragen in zijn geheel, zoals het vervat is in het vijfjarenplan, niet uit het oog verloren. Spijts alle inspanningen, bleef het onopgelost.
De Propagandavereniging voor meer Visverbruik daarvoor de schuld toedragen met als grond-idee dat zij de formules niet gezocht of niet gevonden heeft, of indien dit toch mocht zijn, beweren dat ze er niet voldoende voor geijverd heeft om de uitvoering te bewerkstelligen, is onjuist, zoals voldoende blijkt uit wat voorafgaat.

BIJBESCHOUWINGEN :

1) Wanneer men een algemeen financieringsplan wil voorstaan, dan moet dit, naar onze mening althans, opgevat zijn zoals dit voorzien is in het vijfjarenplan.
Men mag derhalve dan niet enkel een heffing voorstaan op de aanvoeren (door de reder te betalen), maar moet eveneens de heffing verdedigen op de invoeren en eerste aankopen in de vismijn (met vrijstelling voor de uitgevoerde hoeveelheden). De produktiesektor draagt thans bij voor 0,05 % op de aanvoeren en is akkoord de voorstellen van het vijfjarenplan te volgen, als het financieringssysteem algemeen toegepast wordt. Het zijn dus de heffingen op aankopen en invoeren, alsmede de bijdragen van de viskleinhandelaars waarvoor geen oplossing gevonden werd ;

2) Beweren dat algehele toepassing van aansluiting van alle handelaars nog geen aarde aan de dijk zou brengen is foutief. Afgezien van het algemeen financieringssysteem dat vanzelfsprekend de voorkeur verdient, zou, indien elke handelaar (kleinhandelaar - groothandelaar - visventer - marktkramer) de thans vastgestelde bijdrage zou betalen, de bijdragen van deze sektoren brengen op ± 1.500.000 fr., met andere woorden meer dan het ganse budget dat thans ter beschikking staat ;

3) Verwijzen naar het financieringssysteem dat in Frankrijk toegepast wordt, gaat niet op. Het betreft hier een aanpassing en uitbreiding van een systeem van para-fiscale taksen dat al sedert lange tijd bestaat en dat buiten de hiervoor vermelde E.E.G.-akkoorden valt, omdat ze **bestonden** op het ogenblik dat bedoelde overeenkomsten afgesloten werden.
In ons land een zelfde systeem op **verplichte** basis **nu nog** in het leven roepen, is niet mogelijk.

II. PROPAGANDA-AKTIVITEITEN :

Dat is een zeer suggestieve aangelegenheid. Breng maar eens tien mensen aan tafel en diskuteert even over de aanwending van een budget ten bedrage van x fr. Men zal verwonderd staan over de uiteenlopende meningen. Dat is maar zeer normaal. Het kan niemand verwonderen dat een bepaalde vishandelaar geen plaats op zijn toonbank heeft en geen tijd heeft voor het verspreiden van folders, terwijl andere viskleinhandelaars erom smeken. Wie heeft nu gelijk en wie ongelijk ?
In het kader van de reorganisatie, waarover hiervoor reeds gewag gemaakt werd, stelde de Propagandavereniging voor meer Visverbruik in 1962 een 20 punten-programma op dat nu maar eens werkelijk alles bevatte.

(Vervolg blz. 7)

(Vervolg van blz. 6)

De financiering was gebaseerd op grond van de gelden die **zouden** geïnd worden in uitwerking van het financieringssysteem hiervoor behandeld. Dit zou een jaarlijks budget opleveren van omtrent 5 miljoen frank. Dit programma werd opgesteld door de hervormde beheerraad, waarin alle sektoren vertegenwoordigd waren, zodat aangenomen werd dat dit programma eenieders goedkeuring wegdroeg. De verdere hervorming van de vereniging, nl. de geleidelijke overgang naar een full-time sekretariaat had tot doel de werking te stimuleren.

Een programma bestond, het apparaat voor de uitvoering was er, maar bij gebrek aan financiële middelen kon de uitvoering ervan niet aangevat worden. Daar aan de financiering geen onmiddellijke oplossing kon gegeven worden, werd met de gedeeltelijke uitvoering van het programma in 1965 begonnen en verder gezet in 1966. Dit werden twee zeer aktieve jaren. De bijzondere omstandigheden die zich in 1967 voordeden ingevolge de wijzigingen inzake de Kerkelijke Wet op het vleesderven en de beschikking over een extra toelage, hadden voor gevolg dat in 1967 en 1968 weerom een grote aktiviteit aan de dag gelegd werd.
Zij, die de werking van de vereniging op de voet volgen, zullen toegeven dat sedert de strukturele hervorming heel wat gepresteerd werd en dit dient inzonder toegegeven wanneer men rekening houdt met de ter beschikking zijnde financiële middelen.

WAT TE DOEN ?

We zegden het reeds : deze kwestie is zeer suggestief. Wanneer over een bepaalde aktiviteit gediskuteerd wordt, blijkt maar al te zeer hoe uiteenlopend de meningen zijn en wanneer er dan verder op door geredeneerd wordt, dan heeft elke strekking zijn pro en zijn contra.
Eén zaak staat als een peil boven water : zolang het budget blijft wat het is, met andere woorden zolang aan de financiering geen oplossing komt, is een werking op een grootscheepse en moderne wijze, uitgesloten. Aan de financiering kan wellicht een oplossing gegeven worden, wanneer de verschillende organisaties die de onderscheidene sektoren groeperen, de koppen bijeensteken en dit probleem welgemeend aanpakken.
In verband met de werking nog dit tot besluit :

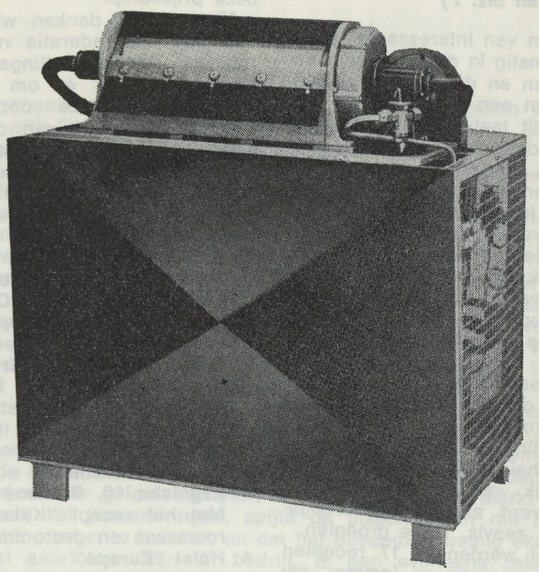
1) In de loop van 1967 werd onder de viskleinhandelaars een enquête gehouden over wat zij voorstellen wat er zou moeten gedaan worden om het visverbruik te stimuleren. In totaal werden 16 suggesties naar voor gebracht. Van deze 16 suggesties had de Propagandavereniging voor meer Visverbruik er 12 verwezenlijkt in de loop van de laatste 3 jaar. Van de overige 4 waren er twee waarop de vereniging herhaaldelijk aangedrongen had, maar waar ze geen rechtstreekse vat kon op uitoefenen omdat het de handelaar zelf was die voor de verwezenlijking ervan instond. Van de resterende twee was er één eveneens in het 20 punten-programma opgenomen, maar kon niet verwezenlijkt worden bij gebrek aan geld en de laatste suggestie was onmogelijk omdat er in ons land nog geen kommerciële T.V. bestaat. Hieruit zou men normaal toch mogen besluiten dat de werking van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik toch niet zodanig aanvechtbaar is ;

2) Uit de verhouding administratiekosten ten aanzien van budget in zijn geheel, zou men geneigd zijn te besluiten dat deze al te hoog liggen. Een groot gedeelte ervan zijn echter geen louter algemene onkosten, maar wel **produktieve** kosten. Hierdoor hebben we trouwens uiteengezet dat er twee tendenzen in de vereniging waren. De strekking tot instellen van een bestendig sekretariaat en het opstellen van een programma om op grond hiervan de vereeiste gelden samen te brengen heeft het gehaald. De verwachte financiering bleef achterwege (tot nu toe althans).
Ware het dan niet beter te pretenderen dat het budget te gering bleef ten aanzien van het ingerichte uitvoeringsapparaat ?

3) Het is niet steeds goed om over de grenzen te kijken, inzonder wanneer dit geschiedt op verkeerde vergelijkingsbasissen. Maar wanneer we de programma's bekijken van de propagandakomité's van de ons omliggende landen, dan vinden we daatin veel aktiviteiten terug die door de Propagandavereniging voor meer Visverbruik uitgevoerd worden. Dat is, naar onze opinie althans, een geruststelling.

DE TOESTAND NU !

Beweren dat er groeperingen zijn die nooit een malaise te doorworstelen hebben, is een leugen. De Propagandavereniging voor meer Visverbruik bevindt zic hmomenteel wellicht in een dergelijke toestand. De enige reden daarvan is gebrek aan financiële middelen.
De algemene vergadering, bijeengekomen op zaterdag 26 april l.l. heeft beslist de nog aan gang zijnde besprekingen inzake financiering met kracht door te voeren. Het welslagen daarvan hangt in grote mate af van de besturen van de verschillende groeperingen.
Afwachten dus of de zo gegeerde goede koers zal kunnen ingeslagen worden, want dat hangt niet alleen van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik af ; daartoe hebben velen hun verantwoordelijkheid te nemen !

Automatische schilferijsmachine
Modellen van 300-650-1200-2500 kgr/24 u.
IJs van — 7° tot — 20° C.
Invoerder :

nachtergaele

Sint-Pieterskaai 44 BRUGGE
Tel. (050) 165 95

(6633 V)

Officiële prijsuitreiking in de wedstrijd voor hoteliers, restaurant- en pensionhouders

Op woensdag 28 mei ll. greep in de kleine konferentiezaal van het Kursaal te Oostende, de officiële prijsuitreiking plaats van de prijskamp voor hoteliers, restaurant- en pensionhouders, ingericht ter gelegenheid van de Tweede Driejaarlijkse Internationale Visserijbeurs te Oostende.

Hierop waren aanwezig : de heer Miroir, Schepen van de stad Oostende, (de heren Piers, Lauwereins en Van Den Kieboom waren ver ontschuldigd, de andere Schepenen afwezig !) ; de heren Friederichs, Snijkers, Declercq, Catrysse en Janssen van het Horecabestuur ; de heer Van Laer, van de Federatie van Koöperatieve Tuinbouwveilingen ; de heren W. Bosschem en H. Smissaert ; de heer Vandenberghe, Voorzitter van het Inrichtend Komité van de Internationale Visserijbeurs-Oostende en de heer A. Wittevrongel, lid van dit Komité ; de heer J. Van Hal, Servaes en Van Broeck, Bauwens en Bastin, leden van de jury en de negen kandidaten finalisten.

Na een klein apéritief werden de aanwezigen vergast op een eenvoudige vismaaltijd dat algemeen in de smaak viel. Het was tijdens die maaltijd dat de heer P. Vandenberghe de genodigden toesprak.

Hij wees, in zijn hoedanigheid van Voorzitter van het Inrichtend Komitée van de "Internationale Visserijbeurs", op het feit dat met deze prijskamp een driedubbel doel werd nagestreefd :

1. aan het geheel van de organisatie van de "Internationale Visserijbeurs" een aktiviteit naar buitenuit toevoegen ;
2. de hoteliers, restaurant- en pensionhouders aanzetten om tijdens de duur van de "Internationale Visserijbeurs" de bereidingen van eenvoudige vissoorten in hun menu voorzien ;

(Vervolg blz. 8)

(Vervolg van blz. 7)

3. bekomen van interessante recepten, dienstig in de grote gemeenschappen en dit door de organisatie van een prijskamp.

Vooral dit laatste punt, aldus de heer Vandenberghe belangt ons heden aan omdat het vaststaat dat het visverbruik in de grote gemeenschappen is gedaald sedert de afschaffing van de Kerkelijke Wet op het vleesderven. Vandaar dan ook deze prijskamp, waarbij vooral de nadruk dient gelegd op grote gemeenschappen en eenvoudige vissoorten die uiteraard niet duur uitvallen.

Een tweede vaststelling is, dat algemeen de idee bestaat dat zeevis en groenten **niet** samengaan. Een opvatting die, niettegenstaande de onjuistheid, nu eenmaal niet zo gemakkelijk valt weg te denken. Daarom werd als tema vooropgezet : verse zeevis, verse groenten.

In totaal werden er 17 recepten ingediend waarvan er jammer genoeg 8 niet konden weerhouden worden daar ze niet beantwoorden aan de voorschriften.

De beoordeling met het oog op de rangschikking was geen gemakkelijke taak. Het was maar best dat het reglement terzake de nodige voorwaarden tot de grootste objektiviteit voorzag. Een bijzondere kommissie werd ingesteld, belast met het lezen van de teksten der ingediende recepten. Deze kommissie bestond uit de Heer Snijkers, Voorzitter van Horeca en twee bestuursleden van Horeca die niet aan de prijskamp zouden deelnemen, de heren Bastin, werkmeester aan de Stedelijke Hotelschool te Oostende, Peere en Servaes, leraars aan deze school, verder de heer Parmentier, chef-kok van het Kursaal te Oostende en de heer Van Hal, algemeen sekretaris van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik.

Deze kommissie beoordeelde de teksten op grond van de originaliteit, de kostprijs, juistheid van omschrijving der benodigdheden en de inlassing van het opgelegde tema. Aldus werden de finalisten aangeduid.

Ten huize van deze finalisten werden de schotels geproefd door een bijzondere jury teneinde de definitieve rangschikking te kunnen opstellen.

Deze jury bestond uit de heren Van Hal, Parmentier, Bastin, Peere, Servaes, Van Broeck, direkteur van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik en spreker, als voorzitter van het Inrichtend Comité van de Internationale Visserijbeurs.

Wij kunnen getuigen, aldus de heer Vandenberghe, dat de ganse werking in de grootste objektiviteit geschied is, daar de eerste beoordeling anoniem geschiedde en bij geheime stemming en de uiteindelijke uitspraak van de jury, na het proeven van al de schotels, eveneens bij geheime stemming gedaan, werdrd, waarna nog een diepgaande deliberatie volgde. Wij danken daarom de leden van de bijzonderste kommissie, alsmede de leden van de jury.

Wij houden eraan het bestuur van Horeca-afdeling Oostende te danken, voor de medewerking die we verkregen bij de organisatie van deze prijskamp.

Niet minder danken wij het bestuur van de Federatie van Koöperatievee Tuinbouwveilingen én om de medewerking, én om de prachtige prijzen die ze voor de twee eerstgeklasseerden van deze prijskamp ter beschikking stelden.

Totdaar de heer Vandenberghe

Hierna gat de heer J. Van Hal kennis van de officiële uitslag van deze prijskamp die als volgt luidde :

1. **Rotisserie "Au Vigneron" Aartshertogstraat 80, Oostende ;** Met het recept "Supreme van Zeewolf op zijn Brussels".
2. **Restaurant "Balkan Grill" Van Iseghemlaan 80, Oostende ;** Met het recept "Oostendse Aubergínnesloepjes met kabeljauw",
3. **Pension "Lusthof" Zegelaan 10, Bredene a./zee ;** Met het recept "Kabeljauw met roomsaus en gestoofde porei".
4. **Hotel "Europe" Kapucijnenstraat, Oostende ;** Met het recept "Doradefilets Breughel" :
5. **Hotel-Restaurant "de Barge" Komvest 41a, Brugge ;** Met het recept "Hondshaai op zijn Westvlaams" :
6. **Hotel "du Parc" Albert Dumontlaan 30, De Panne ;** Met het recept "Kongelschijven "Cesar" :
7. **Hotel "Imperial" Van Iseghemlaan, 74 - 76, Oostende ;** Met het recept 'Zeehondjes met aromaten :
8. **Hotel-Restaurant "Viking" Boekareststraat 2, Oostende ;** Met het recept "Commodore Royal" :
9. **Hotel St. Christophe Nieuwe Gentweg 76, Brugge ;** Met het recept "Kabeljauw Folie Bergère".

Na deze prijsoverhandiging kwam Schepen Miroir aan het woord. Hij onderlijnde vooral dat men in vele gevallen verplicht wordt gerechten te gebruiken die overdadig bewerkt zijn met ingrediënten derwijze dat men de originele smaak volledig heeft uitgeschakeld. Nochtans werd hier bewezen, aldus spreker, dat men ook op een meer eenvoudige wiize heerlijke gerechten kan bereiden. In de toekomst zou dit overigens meer moeten gebeuren Vervolgens dankt hij alle deelnemers aan deze prijskamp en huldigt de kandidaten. Namens de stad Oostende brengt hij een bijzondere hulde aan de heer P. Vandenberghe, voorzitter van het Inrichtend Komitée van de Internationale Visserijbeurs voor het genomen initiatief en drukt de wens uit dat dergelijke aangelegenheden in de toekomst zouden herhaald worden.

Tenslotte kwam ook de heer Snyckers, Voorzitter van Horeca aan het woord die in de eerste plaats een hulde bracht aan de heer Vandenberghe voor het genomen initiatief waarbij het tema "verse vis - verse groenten" alle lof verdient. Hij onderstreept vooral het feit dat de vis nog het enige natuurprodukt is en dan ook de bijzondere aandacht verdient. Namens Horeca tenslotte dankte hij voor de uitnodiging.

JAARLIJKSE VISSERSHULDE TE NIEUWPOORT

Naar jaarlijkse gewoonte greep op tweede Sinksendag de plechtige vissershulde te Nieuwpoort plaats

Alle op zee omgekomen Belgische vissers werden hierbij herdacht.

Talrijke personaliteiten en leidende figuren uit de visserijwereld, reders, vissers en familieleden, hadden eraan gehouden deze plechtigheid bij te wonen

Onder de personaliteiten die in de stoet van het stadhuis naar de kerk mede opstapten bemerkten we o.m. de h. de Gheldere J., voorzitter van de Provinciale Raad, de h. Smissaert. Ere-Bestendig Afgevaardigde, Volksvertegenwoordiger Dries Claeys, de h Gheeraert. Burgemeester van Nieuwpoort en schepen Vivey, alsmede andere leden van de stedelijke magistratuur, J. Deroose. Direkteur van Hand in Hand Zeebrugge en provincieraadslid, C. Menu en A. Wittevrongel resp. Ondervoorzitter en Sekretaris van de Rederscentrale. alsmede vertegenwoordigers van de Rederscentrale Afdeling Westkust, zoals o.m J. Desaever, afdelingsvoorzitter, J. Verbanck. vismijnbestuurder te Nieuwpoort, G. Van Oost, Griffier van de Gemeenschappelijke Kas en andere vertegenwoordigers uit de bedrijfsmiddens. de politieke militaire en syndikale wereld Tijdens de plechtige eredienst werd de preek gehouden door E.H. Corneillie, Aalmoezenier ter Zeevisserij.

Na de plechtige mis ging het in stoet naar de kaai. waar in aanwezigheid van vele toeristen en kijklustigen de vaartuigen werden gezegend. Vervolgens greep een ingetogen plechtigheid plaats aan het mooie Vissersmonument dat tien jaar geleden ter herdenking en ter ere van de op zee omgekomen vissers werd opgericht. In een korte toespraak bracht de h. Gheeraert, Burgemeester van Nieuwpoort, de op zee gebleven vissers in herinnering en wees hij op de vorig jaar omgekomen bemanning van de N.499 en op deze van de nog heel recente ramp met de Z.428, waarbij eveneens vier vissers het leven verloren.

Spreker hield er evenwel aan van de gelegenheid gebruik te maken om de huidige vissers eveneens in de hulde te betrekken.

De Burgemeester zei nog het volgende :

«Ieder jaar helaas, varen vissers uit om nooit meer levend terug te komen. Verleden jaar nog hier - dit jaar elders, waaronder pas voor een paar weken meerdere van onze Oostkust.
Een reeks waaraan jammer genoeg nooit geen einde komt of komen zal, zolang vissers de zee zullen bevaren.
En terwijl wij hier, zoals ieder jaar, gekomen zijn om die betreurde stoere werkmakkers te herdenken, is het nog een gelegenheid om hulde te brengen aan hen die dagelijks de gevaren van de zee trotseren.
Het is pas onlangs dat ik volgende spreuk las : «Zeg eens iets goed van me voor ik sterf», welnu, indien wij heden herdenken en ir ons hart laten herleven, al diegenen die op zee gestorven zijn, laat mij ook hulde brengen aan hen die in leven zijn, bewondering uitdrukken om de eenvoudige wijze waarop ze dagelijks hun gevaarlijk beroep uitoefenen; de overtuiging met deweke zij, wroeters van de zee, in deze tijd van gemakzucht hun zware taak steeds met dezelfde wilskracht, volharding en moed vervullen.
Laten we herdenken, hen die op zee gestorven zijn, doch laat mij ook toe ter dezer gelegenheid denken aan hen die nog bestendig leven op zee.
De wereld oordeelt zo lichtzinnig Mensen kopen een stukje vis en achten de prijs ervan overdreven. Denken zij wel eens aan de inspanning die 'n vangst kost en wat ervoor moet gedaan worden 't Stukje vis is duur ...? Ook wanneer soms wind en storm, onweder en gevaar dienen bestreden ? Te duur het stukje vis ...? Ook wanneer het mensenlevens kost ?
Laten de bloemen die wij hier aan de voet van dit monument neerleggen bewijzen dat we trouw blijven en gevoelens van ons hart vertolken.»

Totdaar de h. Gheeraert.

Na deze toespraak werden onder het spelen van de "Last Post" bloemenkransen neergelegd namens diverse instanties, verenigingen en sympathisanten. Zo ondermeer namens de plaatselijke visserijschool, de Rederscentrale, reder van de N.499 en familie van de bemanning, de G.K.Z., vanwege de burgemeester van Nieuwpoort zelf en namens diverse politieke, militaire, syndicale en andere sympathisanten.

De plechtigheid werd hierop besloten waarna op het stadhuis de personaliteiten werden ontvangen.

W.

TIEN JAAR GELEDEN

Dit prachtig monument van de hand van beeldhouwer De Soete, waarvan het origineel vertoeft in het Metropolitan Museum te New York, kwam tien jaar geleden tot stand op initiatief van de heer Prosper Vandenberghe, aldus de woorden van Burgemeester Gheeraert, tijdens een gesprek dat we met hem hadden, die in samenwerking met het gemeentebestuur en in het bijzonder de burgemeester er alles voor in het werk had gesteld en ook finantieel voor het grootste gedeelte bijdroeg opdat de onthulling er van toen kon plaats hebben. Dit vissersmonument is ten andere het mooiste dat als beeldhouwwerk op onze kust prijkt.

PRAKTISEREN

VISBLOMME (1)

De laatste jaren kwam het gekoncentreerde vis-eiwit dikwijls te berde, niet alleen in de technische visserijbladen maar eveneens in de wetenschappelijke, populaire en bladen over voeding. Maar voornamelijk het grote voedingsvraagstuk van de derde wereld werd in verband gebracht met de vervaardiging van de visproteïne (of vis-eiwit), terwijl ditzelfde voedingsvraagstuk een uitdaging was aan alle andere gefabrikeerde vormen van proteïne, zoals afgeroomde melk en meel van soya bonen.
Wat is nu feitelijk gekoncentreerde visproteïne ?
In de ene vorm is het gewoon gemalen vis waaruit het water, de olie en de vetten werden gescheiden en de rest gedroogd om een zuiver wit poeder — het viseiwit of proteïne — over te houden.
In een andere vorm is het gewoon zuivere eerste kwaliteit vismeel. Deze beide vormen van vismeel bestaan reeds sedert meer dan tien jaar in de handel. Ondertussen werd in Skandinavië een suksesvolle vervaardigingsmethode op punt gezet.

VISBLOMME (2)

Nu wordt opnieuw, tien jaar later, weerom drukte gemaakt rond het viseiwitten geval. Dit is het gevolg van de wetgeving terzake die onlangs door de Amerikaanse dienst voor voedsel en geneesmiddelen werd goedgekeurd, evenals door andere landen trouwens die de visproteïne voor menselijk verbruik in hun handel toelaten. Naast de afzet van vismeel voor dierenvoer en bemestingsdoeleinden, zou aldus een nieuwe markt ontstaan die de verkoop van het produkt zou mogelijk maken aan een nieuwe prijs, wat de bedrijvigheid lonend zou maken.
Deze markt is thans evenwel niet zo open als het wel zou schijnen. De druk van het Amerikaanse zuivelbedrijf op de regering heeft geleid tot een soort straf-wetgeving die vereist dat in de Verenigde Staten proteïne uit vis alleen maar kon worden verkocht in zakjes van 1 pond. Daarenboven moet de verpakking duidelijk de inhoud vermelden : "vis, volledig met ogen, benen, graten en ingewanden". Een gevolg van deze wetgeving zou moeten zijn dat de supporters van visproteïnen overtuigd raken dat hun produkt goed genoeg is om een echte uitdaging te vormen voor andere proteïne-produkten.

VISBLOMME (3)

Het is niet voldoende eenvoudig de vis fijn te hakken en dan te drogen voor de vervaardiging van visproteïnen. Er komt daar nog wel een en ander bij. Alle vis bevat namelijk olie in de vorm van vloeistof die in zekere mate in verhouding staat met de proteïne. Indien deze olie in gedroogde vis aanwezig blijft kan het oxyderen en ongepaste smaken en geuren veroorzaken. Zelfs na persing blijft genoeg olie aanwezig in het produkt om deze (ongewenste) geuren en smaken te doen ontstaan wat vanzelfsprekend het produkt onaanvaardbaar maakt als een smakeloos proteïne toevoeging.
Door een bijzondere bewerking wordt evenwel eerst de olie uitgetrokken waarna de vaste stoffen kunnen worden uitgefilterd.
Er blijft na deze bewerking evenwel nog altijd een kleine hoeveelheid vetstoffen over die eveneens moet verwijderd worden (wat een bijkomstige uitgave vergt). Na deze laatste bewerking blijft een witachtig poeder over dat smakeloos met zijn en die een bodem kan zijn voor verschillende graden van smedigheid.

VISBLOMME (4)

Het ligt voor de hand dat al kunnen minder gekende vissoorten worden gebruikt om vissoorten te vervaardigen, de bewerking onder streng hygiënisch toezicht moet worden uitgevoerd.
Terwijl vis die verre van vers is, goede vismeel kan voortbrengen, kan enkel verse vis worden gebruikt voor de vervaardiging van proteïne. De konventionele vismeelfabrikanten schijnen niet in overdreven mate verstoord door bedreiging van de visproteïne. Steeds meer vismeelfabrieken worden integendeel opgericht. Zij geloven inderdaad dat goede voldoening schenkende proteïne kan vervaardigd worden door de verbetering van de normale vismeelbewerking. Deze verbetering zou de volle uittrekking van vet-overblijfselen beduiden en het uitsluitend gebruik van verse vis onder voorwaarden van hygiënisch toezicht. In feite werd reeds door deze methode proteïne vervaardigd.

VISBLOMME (5)

Maar de technische kant van de proteïne zaak is niet de enige die belangrijk is.
Voornamer zijn wellicht de volgende vragen : „Wordt visproteïne door de mens aangenomen ?", „Op welke markt ?", „Zal het gegeten worden en wat is de prijs ?". De hongerlijdende wereldbevolking heeft de proteïne broodnodig maar waarom bieden we hen **de vis zelf** niet aan ?
Op welke markt zou het voedende vispoeder nu wel kunnen worden verhandeld ? De keuze ligt feitelijk tussen de „menslievende" markt die het zou gebruiken om het voedseltekort (voornamelijk proteïne gebrek) in de derde wereld an te vullen en de verwende moderne markt van aanvullende voedingswaren zoals melkshake, ijs, enz. Tussen deze twee markten zou bovendien de gedachte bestaan dat vispoeder aan het brood zou worden toegevoegd. Een terzake bevoegd Amerikaan zei over dit vraagstuk het volgende : „Ik geloof dat een handelsmarkt voor gekoncentreerde visproteïne eerst zal ontwikkelen in het meest welvarende deel van de geïndustrialiseerde wereld, dat Noord Amerika is, en van daaruit zal uitspreiden voor de minder ontwikkelde landen. Ik geloof dat het zal groeien tot een handel die de gewone vismarkt in omvang en verbruik in de schaduw zal stellen, niet alleen in Amerika maar over het algemeen in geheel de wereld. Dit zal een aanvang nemen binnen de volgende 5 jaar en dat het geen generaties maar minder dan tientallen jaren zal duren. Ik geloof eveneens dat het produkt de markt van afgeroomde melk zal binnendringen, spijts de inspanningen die het bedrijf zich getroost om het te beletten en dat het bovendien weinig ekonomische schade zal aanrichten aan dit bedrijf. Ik ben eveneens zeker dat de markt voor natuurlijke voedsel-aanvullingen zal groeien in de toekomst".

VISBLOMME (6)

Het Amerikaanse kind voedt zich met hamburgers en milkshake. De hamburger in de sandwich houdt niet noodzakelijk verband met vlees, want fijn gezuiverde soya bonen-produkten worden er meer en meer een (smakelijk en voedend) deel van. Het brood waarin het "vlees" gevat is, gelijkt alleen nog van verre op het brood dat moeder pleegde te bakken. De kruiden die het gebak de verlangde smaak en uitzicht geven, worden steeds meer vormelijke waren met bestanddelen waarvan de doorsneeman nooit hoorde. De bestanddelen naast de melk in een melkshake zijn talloos en allen belangrijk ; zonder hen zou de milkshake er maar droevig uitzien. Het uitzicht kan trouwens de smulpaap niet met geestdrift vervullen maar het vult de maag, is voedend en makkelijk klaar te maken.

VISBLOMME (7)

Er kan toch niet ontkend worden dat er een soort rem op de ontwikkeling van de visproteïne-handel zit, dat er een soort tegenzin bestaat voor de markt van visbloem. En nochtans er bestaat een dringende behoefte aan dit soort (dierlijke) proteïne in de hongerige landen.
Twee vragen rijzen evenwel :

1) Zouden de mensen het produkt wel eten ?
2) Wie zal het betalen ?

Het valt moeilijk aan te nemen dat het poeder zo gretig zal ontkaakt worden en bovendien is het meer dan waarschijnlijk dat de inwoners van de hongerige landen de (betrekkelijk) dure prijs niet zouden kunnen betalen.
Het gaat hier dus meer om een menslievend werk dan om een werkelijke handel en vanaf dit ogenblik rijst dan een nieuwe vraag : „Als de rijken zó menslievend willen zijn de hongerigen te voeden, moet het dan noodzakelijk gebeuren met tot bloem omgewerkte vis ?" Waarom hen niet de veel smakelijker (en in ieder geval de veel menselijker) vis niet gewoon als vis gedroogd, gebakken, gepekeld, gezouten of God-weet-hoe, aangeboden ?
Maar zover strekt onze edelmoedigheid nog niet.
Er moet eerst wat aan te verdienen zijn.
Wie zei weeral : „De mens eerst !" ?

VISBLOMME (8)

En dan dit tweede afzetgebied, dit van de welvaartlanden zelf, waar visproteïnen zouden worden aangewend bij de bereiding van brood, ijskreem, milkshake, hamburgers, enz. !
Daarover zegt een befaamd deskundige rare dingen.
Hij ondervond dat zelfs na diepgaande zuivering en fijnmalen het poeder nog korrelig kon zijn en hij meent zelfs dat de visreuk die voortvloeit uit de olie-achtige overblijfselen niet kon worden uitgeschakeld. En dit is inderdaad een rechtstreeks gevaar voor de bereiding van vermelde eetwaren.
En voor de vermenging in ons dagelijks brood ?
Aan 5 % en meer visbloem vermindert de kwaliteit van het brood, terwijl de kleur, de smaak, de omvang en de samenstelling nadelig worden beïnvloed.
Het vraagstuk van het vis-eiwit is nog niet uit de wereld.

GEBREK AAN MEERPLAATSEN TE OOSTENDE

Daar waar in de eerste plaats, plaatsen voor de vissersvaartuigen zouden moeten worden voorbehouden, schijnt de bevoegde dienst te Oostende in dit geval het Loodswezen, deze mening niet te delen. Blijkbaar hecht deze meer belang aan yachting en sportvisserij.

De vissershaven zelf moet worden voorbehouden aan de aktieve vaartuigen. Voorlopig niet-aktieve vaartuigen en andere, zoals wrakken, te slopen vaartuigen en dergelijke ondergebracht. Dit is normaal. Het probleem is echter waar ze te leggen !

Noch in het tijdok, noch in het Montgommerydok kunnen deze vaartuigen terecht. Ze worden er belemmerd door de aanwezigheid van yachten en lijnvissers. In het Montgommerydok wordt de plaats, voorbehouden voor de yachten, steeds uitgebreider. Zelfs in het tijdok waar onze kustvissers moeten aanleggen om hun vangsten te lossen, kunnen ze niet meren hetzij omdat daar yachten of andere vaartuigen die niets met de visserij te zien hebben, gemeerd liggen, hetzij door gelegenheids-lijnvissers worden belemmerd.

De bevoegdheid in het Montgommerydok en het tijdok hoort echter niet toe aan de stedelijke overheid, wél aan het Loodswezen, dat blijkbaar in deze situatie geen graten ziet.

Deze bevoegde dienst kan dus blijkbaar geen onderscheid maken tussen mensen die met hard werken hun brood moeten verdienen en zij die uit liefhebberij de normale werking hinderen. Als er een keus moet worden gemaakt, dan moet de ekonomische aktiviteit nog steeds primeren.

In deze omstandigheden achten wij het dan ook gewenst, dat de bevoegdheid in voornoemde dokken aan de stadsdiensten zou worden gedelegeerd, die zijn verantwoordelijkheid terzake wél zou moeten opnemen.

Ook in het vlotdok van de Vissershaven blijven schepen, die afgetakeld moeten worden of in elk geval niet meer uitgebaat, nutteloos liggen.

Vroeger werden zij in de hoek van de nieuwe handelsdokken aan de Tweebruggenstraat of in de vaart op het Sas-Slykens gelegd, waar het een uitstekende plaats is. Nu belemmeren die vaartuigen de gewone uitbaters. Hoe lang nog ?

ZOMERREGELING PLADIJS

Met ingang van maandag 3 juni e.k. wordt de zomerregeling voor pladijs opnieuw van kracht.

Dit komt neer op de volgende regeling :

— 1ste kategorie : + 35 cm.
— minimumprijs : 7 fr. ;
— 2e kategorie : 30 t/m 35 cm.
— minimumprijs : 5 fr. ;
— 3e kategorie : + 27 tot 30 cm.
— minimumprijs : 3 fr.

Voor wat de 3e kategorie betreft wordt deze soort ingehouden aan 3 fr. en de reder ontvangt de forfaitaire wederafstandsprijs van 1 fr.

DE IJSLANDSE VISSERIJLIMIETEN

Een nieuw wetsontwerp zal eerlang in de "Althing" (dit is het IJslandse parlement) worden besproken, strekkende tot het toelaten van de IJslandse diepzeetreilers gedurende zekere periodes en in welbepaalde gebieden binnen de 12 mijlen-zone.

Het is namelijk zo dat, toen de visserijgrenzen tot 12 mijl werden uitgebreid het de eigen IJslandse diepzeetreilers, precies zoals de vreemde vissersvaartuigen, verboden werd binnen de 12 mijl te vissen. Overigens neemt men dit verbod als hoofdoorzaak aan van de achteruitgang van de IJslandse diepzeevloot van 50 tot op 20 aktieve schepen.

Het wetsontwerp tot opheffing van het verbod voor de IJslandse diepzeetreilers werd ingediend door de IJslandse Minister van visserij.

Verwacht wordt dat het zal worden aangenomen waardoor grotere vaartuigen in de mogelijkheid zullen worden gesteld in de zone van 4 mijl buiten de kust te vissen, evenwel onder strikte voorwaarden en kontrole.

NIEUWBOUW TE ZEEBRUGGE

Momenteel zijn op de scheepswerf Leon Degraeve een tweetal nieuwe eenheden in aanbouw voor de lokale vissersvloot.

Op 13 mei werd de kiel gelegd voor de Z.510 „Zeemansblik" voor rekening van reder Albert Pauwaert uit Heist. Dit vaartuig zal een lengte hebben van 24 m, een breedte van 6,51 m. en een holte van 3,30 m. en is bestemd voor de planken- en bokkenvisserij. De tewaterlating wordt voorzien voor oktober e.k. Dit vaartuig zal in zekere zin van een nieuw type zijn daar het breder is in verhouding met de lengte; de brug komt in het midden; het vaartuig wordt niet gebouwd als hektrawler.

Anderzijds werd op 16 mei jl. de kiel gelegd van de Z.583 „Angeline" dit in openluchtbouw langs de Werfkaai. Rederij Hertsens, Zeedijk, Heist, plaatste deze bestelling voor een vaartuig van het 31 m.-type. De in aanbouw zijnde eenheid is van hetzelfde type als de „Rubens", de „Zeeparel" en de „Venus". De „Angeline" zal uitgerust worden voor de bokken- en de plankenvisserij. De stabiliteit is berekend op 112 centerhoogte. De tewaterlating is voorzien voor omstreeks de jaarwisseling.

In de vissershaven zelf wordt nog verder de Z.576 „Rubens" afgewerkt waarvan de doopplechtigheid definitief vastgelegd werd voor 19 juli e.k. Het vaartuig moet immers kant en klaar zijn vóór de aanvang van het betaald verlof.

TIJDENS DE BESPREKING VAN DE BEGROTING VAN LANDBOUW

Tijdens de bespreking van de begroting van Landbouw 1969 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op woensdag 21 dezer, sprak de heer Holvoet ten voordele van de zeevisserij.

Spreker herinnerde o.m. aan zijn waarschuwing van verleden jaar inzake de aanwerving van vissers op de staatspakketboten en wees in dit verband op het bemanningstekort in de zeevisserij.

De heer Holvoet vroeg ook opdat men zou beletten dat dilettanten met plezierbootjes aanzienlijke hoeveelheden vis gaan vangen en deze dan verder verkopen aan partikulieren.

Krachtens de Internationale Konventie van 1882 moeten de schepen die in de Belgische territoriale wateren vissen de kentekens dragen die verplichtend zijn voor de vissersvaartuigen in volle zee. De plezierbootjes vallen echter niet onder de bepaling.

De vissersvaartuigen worden gekontroleerd, de partikulieren niet. Men ziet maar al te veel Fransen die voor onze kusten hun netten uitwerpen. Netvissen is geen sport, maar visserij en moet dus aan de reglementering terzake onderworpen worden.

Tenslotte drong de heer Holvoet bij de Minister van Landbouw andermaal aan, opdat deze bij zijn kollega van Sociale Voorzorg zou insisteren dat de vissers een vervroegd pensioen zouden kunnen genieten zoals dit voor de mijnwerkers het geval is.

NOTA VAN DE REDACTIE :

Op de aangelegenheid van de zg. pleziervaartuigen die honderden kg tongen, zelfs met verboden materiaal op onze kusten vangen om dan aan partikulieren te verkopen, hebben wij enige weken terug reeds gewezen. Het zijn niet alleen Franse vaartuigen, maar ook talrijke Belgen.

Wij herinneren er trouwens aan dat de zeevaartinspektie drie weken geleden dergelijke «sportvissers» op heterdaad betrapte bij het vissen met verboden materiaal. Hopen we dat de Bevoegde Overheid hiertegen zeer streng zal optreden en een einde stellen aan deze onwettelijke praktijken.

Hopen we maar dat die maatregelen ONMIDDELLIJK genomen worden om de grote schade reeds veroorzaakt, te beperken.

RECHTMATIGE KLACHTEN VAN VISLEURDERS

Men schrijft ons :

Wie dag in, dag uit de straat opgaat om vis of gelijk wat aan de man (of vrouw) te brengen, heeft zijn brood zeker niet in ledigheid verdiend. Wie dan nog van de ene naar de andere gemeente moet trekken om zijn gezin een behoorlijk inkomen te kunnen verzekeren, zal zijn hemel wel verdiend hebben. Maar blijkbaar is het niet genoeg dat vishandelaars, weer of geen weer, hun ronde doen. Ze moeten nog een stuk van hun verdienste afdragen aan de gemeente.

Dat is niet overal het geval. De meeste gemeenten verlenen vrijstelling of houden de taks zo laag mogelijk. Het gebeurt echter dat 4.500 fr .per jaar moet worden betaald (ruim viermaal de TV-taks). Het is natuurlijk niet mogelijk dat een burgemeester denkt met de belasting die een paar vishandelaars betalen een begroting in evenwicht te brengen. Waarom worden hen dan toch soms de duimschroeven aangedraaid ? Omdat ze alleen staan ?

Terloops mag ook nog opgemerkt worden dat het in Nederland anders gaat. Daar krijgen, om het visverbruik te stimuleren, de venters die verschillende gemeenten bestrijken nog een subsidie. Dat zullen de Belgische vishandelaars wel niet verwachten, maar de rest is toch overweging waard.

Nota der Redactie :

Volledig eens met onze visleurder. In onze gezegende gemeenten vergeet men nochtans dat de vis door onze leurders in hun gemeenten verkocht, vers is en veel goedkoper dan wat ze veelal in viswinkels te kopen krijgen.

De Brusselse bond van viskleinhandelaars die tegen de leurhandel werkt, vergeet nochtans dat zij onrechtstreeks veel beter propagandisten zijn voor het visverbruik en de vishandel dan vele dure viswinkels in het binnenland.

Voor die reden raden we de visleurders welke moeilijkheden hebben steeds aan, zich bij de Rederscentrale aan te bieden, waar ze hun grondige klachten kunnen doen gelden. Vissers en visleurders hebben dezelfde belangen.

MESURADO I TE ZEEBRUGGE

Op 19 mei jl. bevond zich een hagelwit en splinternieuw vissersvaartuig in de vissershaven, gemeerd langs de Rederskaai. Het betreft hier het eerste van een reeks van drie vissersvaartuigen, besteld door een Engelse firma voor de visserij in Liberia en gebouwd op de Scheepswerven van Rupelmonde. Om de 14 dagen mag een dergelijk vaartuig in de vissershaven verwacht worden. De "Mesurado I" ondernam alhier een proefvaart om de netten te proberen. Het vaartuig is bestemd voor de kreeftenvangst. De naam "Mesurado", waarvan de "M" in het groot op de boeg geschilderd was, duidt op een stroom in Liberia.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

In de opgegeven marktprijzen is de taks aan de bron van 10,5 % niet begrepen. Ook betreft het ongekopte en ongereinigde vis. Gelieve hiermede rekening te houden bij het vergelijken van de prijzen.

Een marktweek die zaterdag reeds werd ingezet toen een zestal schepen kwamen verkopen. Er was die dag kreeft, tong en vis op de markt, zodat iedereen kon kopen wat hij nodig had. Dat die zaterdagmarkt nog altijd niet dat is, hebben we ondertussen kunnen

MEER TREKKRACHT

MEER SNELHEID

(5723V)

vaststellen, want voor verschillende vissoorten werden dinsdag betere prijzen betaald. Nu is het wel zo dat er maandag eveneens niet werd gewerkt wat de belangstelling van de uitvoerders beïnvloedde. De tijd dat er op een zaterdag voor Sinksen buitengewone prijzen voor kreeft betaald werden, lijkt ook definitief voorbij. In elk geval kreeg kreeft amper de prijs van de volgende dinsdag. Dit is dan weer te verklaren door de tamelijk grote aanvoer die de voorgaande dagen werd genoteerd en het feit dat iedereen nu over een diepvriesinstallatie beschikt waardoor niet meer moet gewacht worden om het nodige op te doen tot de laatste dag. Dag waarop men er dan soms naast greep, waardoor dan abnormaal hoge prijzen gegeven moesten worden om toch iets te hebben. Het is trouwens opvallend dat in een week als deze die nu voorbij is, voor kreeft niet meer geld wordt gegeven. De kleine sortering kreeg rond de 16 fr., de grote sortering van 32 naar bij de 50 fr. De gatjes bleven redelijk duur al kan men 55 fr. per kilo nu ook weer geen topprijs noemen.

De totale aanvoer was deze week wel iets ruimer dan de voorgaande weken. Iets waar de IJslanders in de eerste plaats voor zorgden. Deze schepen brachten vooral koolvis, gul, schelvis en schotse schol op de markt. Alleen kabeljauw en gul kreeg een goede markt. Van het Kanaal zijn de tongvangsten wel iets kleiner geworden, ze blijven echter nog altijd ruim genoeg om renderende resultaten mogelijk te maken. Het waren dan ook de Kanaal-schepen die de beste cijfers lieten optekenen. De Noord-schepen kregen weliswaar goede prijzen, maar brachten meestal nogal kleine vangsten op de markt. Ook de West-schepen waren in dat geval, zodat hoge rog-prijzen slechts een balsem op een houten been vormden. Van Noop Head wel één redelijk ruime vangst. De haaienvangst had echter beter verzorgd kunnen zijn en dat drukte op de prijs. In dergelijke weken heeft de kwaliteit nogal eens te lijden en dan niet zozeer omdat de vangsten slecht verzorgd zijn, maar wel omdat sommige schepen reeds zeer vroeg de haven aandoen en dan soms 48 uur in het warme dokwater moeten liggen. Vooral in deze tijd van het jaar zou dat moeten vermeden worden. Daarbij komt dan nog dat de temperatuur waaraan de vis in de vismijn zelf wordt blootgesteld (en dat bij de IJslanders voor ettelijke uren) ook ver van laag is. Waarbij de vraag kan gesteld worden of er geen systeem kan gevonden worden om die temperatuur in de vismijn wel laag te houden ? Het afijzen van de vis is goed wanneer de vis slechts een korte periode wordt blootgesteld, bij langere perioden gaat dat ijs smelten en wordt de vis met water doordrenkt. Vooral de vis die bovenaan in de bennen ligt, heeft van dat ijswater te lijden.

De meest gebrachte soorten deze week waren schelvis, gul, koolvis, en totten. Ook tong kregen we weer in tamelijk grote hoeveelheid, maar dat is een andere kategorie vis. Kreeftjes waren er zeker genoeg, te oordelen naar de dalende prijzen althans. Duur waren rode zeebaars, tarbot, gul, wijting, rog en staart.

De Kust-schepen hebben het ver van slecht gedaan en brachten niet enkel garnaal, maar ook weer tong

MET EEN VASTE- OF VERSTELBARE

Zaltbommel-schroef

op de markt. De dagresultaten mogen wel bevredigend heten.

In totaal zagen we deze week ongeveer 9.200 bennen vis, 83.000 kg. tong en 17.500 kg. kreeftjes verkopen. De 37 schepen die hiervoor zorgden besomden in totaal 9.326.734 fr.

VEEL IJSLANDERS

Zowat 2/3 van de aanvoer kwam deze week van de IJslanders. Die IJslandse vangsten bestonden uit schelvis, gul, koolvis, wijting, totten, kreeftjes en schotse schol. Weinig van die soorten kunnen duur genoemd worden. Een vissoort die wel duur was en dat omwille van de schaarse aanvoer, was rode zeebaars. Hiervoor lag de prijs bestendig boven de 1.000 fr. per ben. Gullen deden het ook goed en kregen van 480 naar 570 fr. per ben. Kabeljauw schommelde tussen 550 en 750 fr. volgens de kwaliteit en voor schelvis werd weer maar tussen 8 en 17 fr. bekomen. Schelvis is trouwens een vissoort die zeer snel aan prijsdaling onderhevig is en dit alleen in de zomermaanden. De vraag naar deze vissoort is blijkbaar niet zeer groot. Grote koolvis komt stilaan meer in trek, er werd deze week bestendig meer dan 400 fr. per mand gegeven voor deze soort, de kleine sortering echter viel terug naar 350, 250 en later naar 220 fr. per ben. De kleinste sortering kreeg 180 fr. per ben. Schotse schol kreeg weinig belangstelling en meteen ook matige prijzen. De grote sortering moest het doen met 7 fr. per kg., de kleine met 5 à 6 fr. per kg. Hondstong deed het evenmin en zakte op het einde van de markt zelfs naar 380 fr. per ben. Voor wijting was de prijs redelijk goed, grote sortering kreeg tot 500 fr., kleine sortering schommelde van 280 naar 320 fr. per ben. De kreeftjes deden het niet al te best. De grote sortering schommelde van 990 naar 1.400 fr., de kleine sortering van 500 naar 760 fr. De resultaten waren voor de IJslanders bevredigend zonder meer.

GULLEN BLIJVEN HET DOEN

De aanvoer van gul is momenteel aan de lage kant. De vraag naar gul is aan de hoge kant. Het gevolg daarvan is hoge prijzen. West-gullen en Noord-gullen gaan er in als koek aan prijzen die schommelen van 700 naar 900 fr. Kabeljauw van de Noord kreeg tot 23 fr. terwijl rog tot 27 fr. noteerde. Buiten gul kregen we van de Noord ook nog wijting en totten. Deze laatste vissoort kreeg dinsdag alleszins redelijke prijzen en kreeg tot 380 fr. Ook wijting werd goed verkocht, zodat het gemiddelde redelijk hoog lag. Er werd dan ook vooral de O.94 een mooi resultaat bereikt : 275.000 fr.

TONGEN VAN HET KANAAL

Van het Kanaal blijft de overwegende vissoort de tong. Grote tongen vooral, maar ook een redelijke hoeveelheid middenslag en kleine sortering. De prijzen vertonen geen sterke verschillen en waren zaterdag reeds op het bescheiden peil dat ook dinsdag werd betaald. Lappen noteerden rond de 35 fr., grote tong tot 42 fr., driekwart-sortering kreeg rond de 50 fr., bloktong noteerde tot 58 fr. terwijl voor/kleine tong een goeie 56 fr. noteerde. De kleine sortering kreeg zowat 52 fr. en slips werden

VAN VOORDEN

Zaltbommel n.v.

(5723V)

verkocht tegen 44 à 46 fr. per kg. Een lichte prijsdaling op het einde van de dinsdagmarkt. De grootste vangst werd deze week door de O.274 gebracht, dit schip haalde ook de hoogste opbrengst : 441.490 fr. Toch was het verschil met de Z.597 gering, de gemiddelde prijs van dit laatste schip lag trouwens iets lager, zodat wat de vangst betreft slechts een miniem verschil mte de O.274 kan bestaan hebben. De resultaten voor de Kanaalschepen waren trouwens renderend, een paar schepen bleven boven de 400.000 fr., terwijl een viertal schepen meer dan 300.000 fr. haalden. De rest bleef boven de 200.000 fr.

Wat de bijvangsten hier betreft, deze waren zeer gering zoals gewoonlijk en brachten slechts weinig bij tot de opbrengst. Gul en platvis waren de voornaamste vissoorten die gelost werden. Ze kregen behoorlijke prijzen. Tarbot was zeer schaars en kreeg daardoor nog hoge prijzen.

KLEINE WESTVANGSTEN

De meeste schepen die van de West kwamen verkopen, deden dit met een kleine vangts. De hoge prijzen konden de opbrengst toch nog hoger brengen dan verwacht, maar op zich zelf waren die opbrengsten zeker ontoereikend. Rog kende zeer veel belangstelling en noteerde van 20 naar 28 fr. Mooi verzorgde rode knorhaan kreeg van 15 naar 22 fr. terwijl zonnevis nooit onder de 40 fr. daalde. De enkele manden wijting kregen meer dan 110 fr. per kg. terwijl gul van 12 naar 19 fr. noteerde. Een partij platvis werd eveneens goed verkocht met derde slag iek tot 15 fr. per kg. Platjes deden het minder goed maar konden toch tot bij de 8 fr. halen. Haai van de West kreeg betere prijzen dan die van Noop Head maar kon toch ook moeilijk duur genoemd worden. De prijzen schommelden immers slechts van 8 naar 10 fr. Roggen kregen slechts rond de 7 fr.

GOEDKOPE HAAI VAN NOOP HEAD

Een redelijke partij haai op de dinsdagmarkt werd nogal goedkoop verkocht. De grote sortering kreeg rond de 8 fr., de middensortering rond de 5 à 6 fr. en kleine rond de 4 fr. per kilo. Totten kregen slechts 6 fr. per kilo. Kabeljauw en gul werden wel goed verkocht, maar werden niet erg veel aangevoerd. Te lage uitslagen voor beide schepen die van Noop Head kwamen verkopen.

— STABILITEIT
— KWALITEIT
— HOGE BESOMMINGEN
— CONCURRENTIELE PRIJZEN

Synoniemen van de

N.V. SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE

Rodenhuize
Gent 2 — Tel. (09) 78 04 01
Voortdurend schepen in aanbouw

(6546V)

Marktoverzicht Zeebrugge

In de voorbije week boden er een 45-tal vaartuigen hun vangsten aan, de overgrote meerderheid was afkomstig van de Noord.

De zaterdagmarkt bracht betere tongprijzen op dan de twee verkoopdagen van de vooribje week, in vergelijking echter met vorige week waren de afname prijzen gevoelig gedaald. Voor de grote soorten werd van 39 tot 54 fr. betaald voor de 3/4 van 47 tot 62. Voor de schone kleine en kleine van 51 tot 64 fr. en de kleinste slag van 46 tot 57 fr. De Z.527 en 572 van het Kanaal besomden van 284.910 tot 460.190 fr. met respektievelijk 5.800 en 9.000 kg. tongen. De markt was merkelijk beter voor de fruits en schone kleine op de dinsdagmarkt dan op de woensdagmarkt, vooral voor deze van het Kanaal.

Alhoewel de aanvoer van tarbot en grietsoorten niet bijzonder groot was, toch waren de prijzen niet bijzonder hoog. Van 78 tot 89 en van 36 tot 48 fr.

Een groot tekort was er aan ronde vis, vooral aan gulsoorten. De prijzen van deze vis waren dan ook geweldig renderend. Voor de kabeljauws van 20 tot 28 fr., de gulsoorten volgens sortering van 14 tot 21 fr. De wijtingsoorten eveneens klein in aanvoerhoeveelheid haalde van 10 tot 12 voor de grote en van 7 tot 9 voor de kleinere. Wat bijzonder in trek was, waren de rode soldaten, van 18 tot 22 fr. voor de grote en van 15 tot 17 fr. voor de kleinere.

Roggevis werd hoofdzakelijk aangevoerd op de woensdagmarkt, een zevental vaartuigen hebben er gelost, op de dinsdagmarkt waren er praktsich geen. Onderlinge overeenkomst onder de aanvoerders zou geen prijsdaling hebben veroorzaakt op de woensdagmarkt. Voor de grote soorten werd van 13 tot 27 fr. geboekt en voor de kleinere van 8 tot 20 fr. De opbrengsten waren goed, van 87.380 voor de Z.112 tot 154.360 voor de Z.492 en van 52.320 voor de 400 tot 112.470 voor de Z.415.

Zoals met de roggevis was er alleen pladijs op de woensdagmarkt, alhoewel de vangsten tijdig waren overgemaakt, zat er weinig prijs in : voor de grote van 7 tot 9 voor de 3de slag van 7 tot 10, deze haalden op de dinsdagmarkt tot 16 fr. Deelvis van 5 tot 9 en de meiers van 3 tot 7 fr. Deze laatste soorten samen met de 3de slag waren het best vertegenwoordigd.

BUITENLAND

DURE EERSTE SHETLAND-HARING

Tijdens de week van 5 op 10 mei werd door de Schotse haringvissers de eerste haring aangevoerd.

Het seizoen zette inzake hoeveelheid slap in : amper enige crans (krantjes) aangevoerd door twee vaartuigen op de eerste dag.

De prijs was er echter ook naar : ca. 2.187 fr. per kant of 22 fr. per kg.

De aanvoer tijdens de volgende dagen liep op tot 100 kantjes op sommige dagen.

Dit jaar worden minder Shetlandse driftnetten waargenomen, daarentegen worden meer vreemde purse-seiners verwacht.

HET KISTEN VAN DE VIS AAN BOORD

Te Aberdeen wordt overwogen om op grote schaal aan "boxing at sea" te doen.

Het is ook deze haven die als eerste van de belangrijkste Britse vissershavens met het kisten van de vis aan boord is begonnen.

Praktisch alle rederijen aldaar stellen thans belang in deze technologische ontwikkeling.

Eerder hadden sommigen voorbehoud gemaakt voor reizen van langer dan 10 dagen. Zij waren namelijk van oordeel betere resultaten te bekomen met het gewoon onderbrengen van de vis in het visruim gedurende de eerste dagen van een lange reis en het in kisten doen van de vis gedurende de laatste 7 of 8 dagen.

Zoals bekend zijn de kisten daar uit aluminium vervaardigd. De tot nog toe gebruikte kisten zullen worden verstevigd.

Nieuwe wetgeving inzake minimum-maaswijdte voor de N.w.-Atlantische Oceaan

Op 8 mei jl. is een nieuwe wetgeving inzake de minimum-maaswijdte van de netten voor de visserij in de N.W. Atlantische Oceaan van kracht geworden.

De nieuwe regeling vervangt deze van 1959 en omvat in hoofdzaak drie wijzigingen.

— Vooreerst zijn er thans ook minimum netmazen vastgesteld voor de seine- en trawlvisserij beoefend op de gebieden van West-Groenland en op de kust van Labrador ; de minimum netmazen voor de visserij op de oostkust van Newfoundland zijn vergroot.

Meteen wordt de visserij in het ganse gebied van de N.W. Atlantische Oceaan geregeld door minimum-netmazen variërend van 100 mm. tot 130 mm., al naar gelang het nettype, het bewerkte gebied en de soort waar men op vist.

— Een tweede wijziging is het feit dat kleine netmazen mogen worden gebruikt voor de visserij op bepaalde soorten en welbepaalde gebieden.

— Ten derde zijn de types van bepaalde toegelaten vistypes preciezer omschreven.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

ZIJ HADDEN PECH...

— De Z.581 "Uranus" van schipper Charles Janssens diende opgesleept door de Z.199 "Pax" van schipper René Degroote, met defekte motor. Het vaartuig was ter visserij uitgevaren naar vak 401 toen men een abnormaal geluid hoorde. Het defekt kon niet ter plaatse hersteld, zodat de opsleping gebeurde vanop de Kreeftenput.

— Bij het wegzetten van de korre kwam deze terecht in de schroef van de Z.469 "Mary" van schipper Frans Dobbelaere. Na enkele pogingen geraakte men weer vrij en kon de visserij hervat. Bij het terug inhalen van de korre weigerde de schroef op vooruit. Ook dit kon hersteld en de thuisreis op eigen kracht werd aangevat.

— De Z.442 "Ajax" van schipper Leon Adams was uit Zeebrugge ter visserij vertrokken naar vak 202. Op een gegeven ogenblik diende men de motor stil te leggen, daar er verschillende tandwielen en de oliepomp gebroken waren. De pomp werd er uit gehaald en de thuisreis op halve kracht aangevat.

— Terugkerend van de visserij is de Z.540 "Neptune" van schipper Louis Savels aan de ingang der vissershaven in aanvaring gekomen met de Z.497 "De Polaris" die de vissershaven verliet. Van de Z.540 was de achtergalg bakboordzijde volledig geplooid en tijdens de aanvaring is het achterschip van de Z.540 weggeslagen en tegen een gemeerd roeibootje terecht gekomen.

— De Z.547 "Saturnus" van reder Leopold Neyts heeft schade opgelopen op de kuisbank, zulks aan bakboordzijde. De schade schijnt veroorzaakt geweest te zijn door de Z.573 "La Paloma" van schipper Medard Degroote. Een plank was ingedrukt en een stut gekraakt, dit stedle men vast bij het droogkomen.

— De Z.201 "Marie - Madeleine" van schipper Hubert Claeys was uit Zeebrugge ter visserij vertrokken naar vakken 204 en 208. Bij het wegzetten der korre, bij zware zee, is de reling langs stuurboordzijde ontzet. Men staakte de visserij en ving de thuisreis aan.

— Tijdens het winden van de visboel van de Z.283 "Natacha" op visvak 214 liet de vislier een krakend geluid horen terwijl men vaststelde dat het winden niet normaal verliep .De schipper kwam in radio-kontakt me tde Z.422 "Deruyter" om stand-bye te blijven. Temeer daar men water maakte in de machinekamer. Het aangezochte vissersvaartuig kwam ter plaatse en samen zette men de tocht naar Oostende in.

— De Z.492 "Espada" van schipper Marcel Carton, uit Zeebrugge ter visserij vertrokken, bedreef deze normaal op visvak 204. Bij het binnenlopen van de haven voelde men een harde klap op het achterdek, vermoedelijk te wijten aan een onderwaterzittend voorwerp. Men kon evenwel niets abnormaals vaststellen.

— De Z.435 "La Madelon" van schipper Jacques Delandtmeter, is met de stuurboordboel vastgeslagen aan een onderwater zittend voorwerp. Bij het winden van de boel ondervond men moeilijkheden. Nabij de ingang van de vissershaven is men vastgeslagen en deed de schipper beroep op de redeboot, doch vruchteloos poogde men het schip los te krijgen. Ook een kleine motortanker verleende vruchteloos hulp. Daarbij is die tanker met de stuurhut tegen de voorsteven van de Z.435 gevaren, waarvan het bovenste weggedrukt werd. De Z.507 verleende dan hulp uit vrije wil en slaagde in het opzet, bracht het vaartuig binnen. Een duiker stelde vast dat er in de netten van de Z.435 een schroef met een as van 10 m. lengte stak ; deze werd er uit gehaald.

— Bij de afvaart uit Zeebrugge is de motor van de Z.507 "Breughel" van schipper Eugène Savels abnormaal beginnen draaien. Men voelde een ongewone klop in de schroef. Een duiker begaf zich te water en stelde vast dat er een staaldraad rond de schroef vastzat. Wegens het laagwater kon het schip niet op de kuisbank, zodat de kabel onder water uitgehaald werd.

OPEN GESPREK TUSSEN ZEEBRUGGE EN OOSTENDSE VISMIJN ?

Een Oostendse joernalist, welke niet veel schijnt af te weten van verkopen in de vismijn, en er dikwijls in een Vlaams dagblad maar op los slaat, had 14 dagen geleden in dat blad beweerd dat vermits er grieven blijven bestaan, men binnenkort een nieuwe aktie voorbereidt !

De Oostendse burgemeester zou aangedrongen hebben op toezicht door twee beëedigde personen uit de Oostendse vismijn te Zeebrugge en omgekeerd.

De reaktie van de direktie van de vismijn van Zeebrugge in datzelfde blad langs een ander penneridder was spontaan : „Wij hebben geen schrik, maar zijn verwonderd dat we dit in de pers moeten lezen, en ik ben niet gewoon mij in een andermans zaken te gaan bemoeien".

Daar we de bewering van de Oostendse joernalist als te dwaas en louter fantasie aanzagen, hebben we ons licht opgestoken om te weten, wat er omtrent dat voorstel waar kon zijn. Het antwoord van de bevoegde Oostendse overheid is eenvoudig : „Deze bewering en die gedachte bestaat alleen in het brein van die triestige penneridder, die er slechts op uit is sensatie te zoeken".

Dergelijke voorstellen zijn ten andere ondenkbaar, daar noch de Oostendse, noch de Brugse overheid zoiets kunnen of mogen in de praktijk stellen.

Als men te Zeebrugge zo'n praktijken verder duldt, dan moeten de vissers en ernstige handelaars er maar de gevolgen van dragen. Hetzelfde geldt voor Oostende.

Men mag dus te Zeebrugge en te Oostende rustig blijven wachten totdat die penneridders een nieuw sensationeel idee op geen enkele grond berustend, uitgevonden hebben om de lezers wat tekst te geven.

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

24- 5	6	53.100	1.453.470			
27- 5	18	354.157	4.805.849			
28- 5	13	155.850	3.067.415			
	37	563.107	9.326.734			

GARNAALAANVOER TE OOSTENDE

21- 5	12	691	40.548	53.—	64.—
23- 5	12	543	34.750	43.—	82.—
24- 5	15	613	42.217	44.—	83.—
25- 5	5	127	8.592	66.—	68.—
26- 5	13	481	34.768	56.—	83.—

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

23-5	10	32.942	752.050	25,86
24-5	14	19.663	642.270	32,66
27-5	13	45.884	1.391.310	30,32

WAARVAN TONG

23-5	10	5.695	338.610	59,45
24-5	14	8.907	490.900	55,,60
27-5	13	18.584	952.720	51,26

GARNAALAANVOER TE ZEEBRUGGE

23-5	24	3.231	138.665	19,—	67,—
24-5	20	2.222	119.351	30,—	88,—
27-5	27	3.095	146.423	14,—	76,—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

22-5	5	1.885	73.340	
23-5	4	1.378	58.382	
24-5	3	2.766	112.824	
27-5	16	31.772	546.206	
28-5	9	3.781	118.194	

GARNAALAANVOER TE NIEUWPOORT

22-5	9	453	26.220	53,—	62,—	58,—
23-5	8	429	25.825	54,—	66,—	60,—
24-8	10	549	32.416	54,—	69,—	59,—
27-5	10	616	36.681	56,—	64,—	60,—
28-5	10	517	27.913	51,—	58,—	54,—

Afvaarten Oostendse Haven

DONDERDAG, 22 mei
O.305, Noordzee
O.329, Noord
O.180, Kanaal
O.306, Kanaal
O.160, Kanaal
O.229, Kanaal
O.69, West
N.819, West
O.192, West
O.66 West

VRIJDAG, 23 mei
O.317, IJsland
Z.509, Noord
O.509, Noord
O.114, Kanaal
O.118, Kanaal
N.719, West

ZATERDAG, 24 mei
O.37, Noord
Z.405, Kanaal
O.147, West

DINSDAG, 27 mei
O.151, Kanaal
N.276, West
O.147, West
O.218, West

WOENSDAG, 28 mei
O.288, IJsland
O.537, West

REDERS LEEST UW VAKBLAD

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

	24-5-1969	27-5-1969	28-5-1969
Schelvis Groot	5.40- 6.—	9.—17.60	9.60-12.—
Middel	.....	7.60-12.60	7.60- 8.60
Klein	.....	4.—10.—	5.40- 8.—
Kabeljauw	9.40- 9.80	9.60-14.60	9.—11.40
Gul	10.60- ——	6.20-11.60	10.—11.20
Witting	5.— 5.80	8.— ——	5.80-10.60
Schaat	.....	.....	.....
Zeebaars	18.— ——	7.—20.60	15.—22.—
Leng	7.— 9.—	9.40-12.—	3.—10.60
Schartong	12.— ——	5.— 8.—	6.— 7.—
Heilbot	40.50-49.—	12.60-55.—	34.40-55.60
Koolvis	9.20-11.80	3.60- 9.40	4.40- 9.—
Hondstong	12.— ——	3.60-12.—	3.80-10.20
Zeewolf	.....	5.—12.60	12.—14.20
Platen	.....	.....	.....

1. OOSTENDE

ZATERDAG 24-5-1969

IJSLAND

Z.418	18	280	3600	289.000

NOOP HEAD

O.124		200	—	123.120

KANAAL

O.151	15	40	6000	294.850
Z.499	15	30	6600	341.280
O.247	15	30	5700	291.870

WEST

O.267	6	40	200	41.670

DINSDAG 27-5-1969

IJSLAND

O.202	16	550	3000	297.300
O.335	18	350	4000	130.570
O.288	17	1460	900	653.735
O.282	17	600	2000	329.500
O. 81	20	1600	—	645.210

NOOP HEAD

O.242	14	600	—	230.869

KANAAL

O.268	16	20	5500	276.650
O.274	16	40	8400	441.490
Z.597	16	50	8400	439.210
O.249	16	40	6400	331.860
O.286	16	20	5100	225.440

NOORD

N.185	7	100	—	76.520
O. 94	8	330	—	275.590

WEST

O.148	3	20	—	15.510
O. 15	7	100	—	58.450
O.142	3	20	—	15.120
O.156	10	150	—	107.345
N.276	4	120	—	72.200

KUST

O.486	2	8	135	14.070
O.101	2	1	222	13.570
O.104	2	3	90	6.430
O.100	1	1	60	4.290
O.147	1	14	—	6.160

WOENSDAG 28-5-1969

IJSLAND

O.334	18	600	2000	265.960
O.331	19	700	1800	375.215

KANAAL

O.123	15	30	6800	356.390
Z. 38	16	20	5500	281.060
O.369	15	60	6500	344.590
O. 72	13	50	3800	207.340
O.232	15	40	6150	297.880

NOORD

O.285	9	260	—	211.255
O.307	9	250	—	140.240
O.329	5	30	—	35.000
N.706	8	350	—	229.770

OOST

Z.509	5	20	900	73.650

WEST

N.715	5	100	—	116.100

2. ZEEBRUGGE

DONDERDAG, 22 nei

B.602	2	200	10	17.980
Z.563	6	50	130	94.090
Z.585	1	200	10	27.370

VRIJDAG, 23 mei

Z.24	5	300	60	41.610
Z.175	10	50	180	124.230
Z.176	10	2200	110	206.350
Z.573	11	300	70	126.290
Z.455				29.480
Z.462	3	700	20	67.540
Z 419				17.170
				612.670

ZATERDAG, 23 mei

Z.462	4	800	20	67.540
Z.455	1	50	10	1.332
Z.419	1	150	10	17.170
Z.573	12	150	140	126.290
Z.24	4	300	60	41.610
Z.175	6	1000	80	124.230
Z.176	8	1400	60	206.350
				612.670

DINSDAG, 27 mei

Z.472	1	150	10	9.540
Z.257	9	250	15	30.350
Z.564	9	5 0	150	140.330
Z.578	6	1000	50	75.350
Z.527	12	5800	40	284.910
Z.429	6	1300	50	94.530
Z.112	7	500	50	87.380
Z.549	7	1100	50	99.080
Z.775	6	500	10	58.390
Z.511	7	800	30	66.000
Z.496	6	1400	50	138.650
Z.424	5	500	20	61.850
Z.269	6	1800	80	144.950
				1.381.310

WOENSDAG,G 28 mei

Z.402	8	1400	100	98.500
Z.492	8	2000	70	154.360
Z.587	8	900	140	93.920
Z.430	8	150	30	32.310
Z.572	18	8800	100	460.190
Z.415	8	600	80	112.470
Z.591	10	900	120	112.570
Z.544	7	450	20	61.130
Z.421	2	300	10	36.050
Z.562	10	1200	100	134.390
Z.451	10	1400	100	150.670
Z.592	8	1000	150	123.120
Z.575	8	600	70	78.900
Z.458	9	300	80	97.170
Z.507	8	1000	70	106.080
Z.400	7	100	90	52.320
Z.546	8	1500	65	144.000
Z.560				47.670
				2.095.840

HUWELIJK

Donderdag 29 mei werd te Heist het huwelijk ingezegend van mej. Utterwulghe, dochter van de voorzitter van Rederscentrale - Oostkust, met de h. De Waegenaere Eric uit Zeebrugge.

3. NIEUWPOORT

DONDERDAG 22-5-1969

N.498	4.040	N. 3	7.550
Z.577	35.840	N.807	11.390
N.188	14.520		

Enkel kustvissers binnen met tongen en enkele bennen platvis. De prijzen van de tongen : 50 tot 68 F voor de grootste, 4de en 5de van 75 tot 79 F, kleine 65 tot 68 F

VRIJDAG 23-5-1969

N.716	2.290	N.807	6.490
Z.577	19.580	N.705	30.052

Lichte daling van de tongenprijzen, welke 's namiddags verkocht werden, namelijk voor de drie grootste soorten van 42 tot 51 F. Voor de 4de 64 F, de 5de 67 en voor de kleine 61 F.

ZATERDAG 24-5-1969

N.705	16.446	N.704	80.278
Z.577	16.100		

Drie bokkevissers met samen 30 bennen vis en 1.600 kg. tongen. De prijzen van de tongen : voor de lappen 40 tot 44 F, de 3de 53 F, de 4de 57 F, de 5de 60 tot 56 F en de kleine 54 F. De grote tarbot van 90 tot 100 F en de grieten 50 tot 42 F.

DINSDAG 27-5-1969

N.491	22.850	N.722	11.060
N.750	21.756	N.730	17.296
N. 36	23.220	N.703	45.554
N.410	44.130	N.740	46.390
N.728	25.135	N.762	34.234
N.765	32.052	N.763	41.692
N.346	44.958	N.761	32.911

Allemaal vangsten van de West, buiten een bokkevisser (N.809) met tongen. De prijzen van de tongen waren : 40 tot 56 F voor de drie grootste soorten, de 4de van 62 tot 70 F, de 5de van 65 tot 70 F en de kleine 58 tot 60 F. De roggen werden goed verkocht, 1200 F de ben voor de moers en 1.050 F voor de tilten. De weinige gullen gingen goed van de hand, zelfs 650 F voor de filégulletjes. Zeehonden en de haaien 680 tot 720 F de ben De rode soldaten gingen in stijgende lijn, naar 't laatst van de markt. Waar in 't begin slechts 800 fr gegeven werd kon men op 't laatst 1100 fr de benne geven. Weinig platvis, welke van 450 à 700 fr de benne kreeg van de direlingen. Weinig trek in de kleine platvis!

's Namiddags schommelde de prijs van de garnaal van 56 à 64 fr en hadden de 10 garnaalschepen 616 kg samen!

WOENSDAG 28-5-69

N.744	47.490	N.414	2.510
N.716	2.490	N.700	5.540
N.807	6.340	N. 3	8.440
Z.577	11.120	N.705	31.064
N.805	3.200		

Een Westvisser op de markt en acht bokkevissers. Samen 1 700 kg. tongen, met 40 bentjes andere vis. Paling in de tongen prijzen, vooral de grootste soorten. De andere 4de en 5de zakten ook van 5 à 8 fr de kg! De andere soorten, roggen, wijting enz. werden goed verkocht.

PUBLICITEIT IN

HET VISSERIJBLAD

DOET UW

ZAKENCIJFER STIJGEN

VERWACHTINGEN

Vrijdag, 30 mei

KANAAL :
O.35

Maandag, 2 juni

IJSLAND :
O.231 met 170 ben kreeft, 50 kabeljauw en gul, 100 kools, 60 schelvis en totten, 30 mieten en schol, 15 heilbot en staart, 10 bonen.
KANAAL :
Z.34, O.275, O.195, O.141, O.127
NOORD :
O.159, O.239, O.206
WEST :
O.537, N.762, N.763, N.738, O.147

Dinsdag, 3 juni

KANAAL :
O.128, O.309, O.198, O.132, Z.543
NOORD :
O.26, O.287
WEST :
O.192, O.69, O.66, N.719, N.720, N.765

Maandag of dinsdag

IJSLAND :
Z.571

Woensdag, 4 juni

KANAAL :
O.189, O.134
O.312 (vermoedelijk)
NOORDZEE :
O.305
WEST :
N.185, N.715, O.142, O.148

Dinsdag of woensdag

IJSLAND :
O.316

Herdenkingskomitee „Paster Pype"

Ten einde de nagedachtenis van wijlen deze grote vissersvriend in ere te houden, zal op dinsdag 3 juni, te 11.30 u., 't jaarlijks huldebetoon plaats grijpen op het kerkhof aan de Nieuwpoortsteenweg.

De ceremonie zal een intiem karakter hebben. Zij die het streven van wijlen Pastoor Pype gekend hebben, worden vriendelijk tot dit huldebetoon uitgenodigd.

Bloemen mogen ter plaatse op het graf neergelegd worden.

DE OPGAVE VAN VIS TE ZEEBRUGGE

Heer Direkteur,

Vorige week donderdag moest 'n vissersvaartuig van Zeebrugge aldaar zijn vis verkopen.

Hij gaf woensdag 2.000 kg. op.

Maar donderdag was er onverwachts een streng bezoek, die hem in de gaten hield en... er werden 4.500 kg. tongen gelost.

Van waar haalde hij in 24 uur die 2.500 kg. tong meer, waardoor ook wij bedrogen uitkwamen.

In Zeebrugge staat inderdaad de vismijn open voor iedereen en de goeden moeten het bekopen met de slechten.

Een Zeebrugs vishandelaar

HAVENSTATISTIEK TE ZEEBRUGGE

Tijdens de maand april 1969 liepen 371 zeeschepen de haven van Zeebrugge binnen, metende 970.399 BNT, tegenover 336 zeeschepen, metende 498.477 BNT in april 1968.

In dit aantal zijn begrepen : 69 train-ferry-schepen (71) metende 116.353 BNT (120.488) ; 51 kontainerschepen (57) metende 131.426 BNT (77.538) ; 87 voertuigen ferryschepen (66) metende 180.748 BNT (147.816) ; 32 petroleumschepen (38) van minder dan 15.000 BNT, metende 21.199 BNT (16.338) en 11 (—) petroleumschepen van meer dan 15.000 BNT, metende 398.897 BNT (—) ; 121 andere zeeschepen (104), metende 121.776 BNT (136.297).

Het goederenverkeer in ton bedroeg 803.395 ton (171.649), waarvan 720.299 (129.442) voor de invoer en 83.096 (42.207) voor de uitvoer. Wat het passagiersverkeer betreft waren er in april 1969 in totaal 29.863 (21.125) passagiers, waarvan 11.929 (7.667) ingescheept en 17.934 (13.458) ontscheept.

In april 1969 waren er in totaal 9.346 voertuigen (7.190), waarvan 7.691 (4.909) begeleide en 1.655 (2.281) niet-begeleide.

Gerangschikt volgens de vlaggen blijft de Britse vlag aan de top met 231 eenheden, metende 457.530 BNT, gevolgd door de Belgische vlag met 48 eenheden (metende 26.508 BNT), de Nederlandse vlag met 42 schepen en 8.690 BNT en de Duitse vlag met 15 vaartuigen voor 52.029 BNT. Elf andere nationalteitsvlaggen haalden elk de tien eenheden niet. De binnenscheepvaart telde in april 1969 in totaal 160 (140) aangekomen lichters metende 65.877 m.t. (63.756) met 38.828 (33.990) ton lading. Er waren 162 (135) vertrokken lichters metende 67.245 m.t. (59.081) met 11.382 (15.834) ton lading bij de uitvoer.

Ten slotte, de algemene goederenbeweging. Bij de invoer was er in totaal voor april 1969 voor 759.127 ton (163.432). Hoofdbrok van de invoer vormt de ruwe petroleum met 530.023 ton (—), gevolgd door bouwmaterialen met 66.265 ton (42.504), kontainergoederen met 44.563 ton (11.226) en 19.898 ton kolen (31.414).

Bij de uitvoer registreerde men in totaal voor 94.478 ton (58.041). Aan de kop van de uitvoer staan de kontainergoederen met 22.759 ton (6.164), gevolgd door springstoffen met 15.315 ton (4.335), carferry-goederen met 14.838 ton (8.892) en train-ferry-goederen met 14.049 ton tegenover 16.587 ton in april 1968.

„VERENIGING VAN NATIONALE GROEPERINGEN VAN SCHEEPSMAKELAARS EN SCHEEPSAGENTEN"

Ingevolge besprekingen tussen vertegenwoordigers van Nationale Scheepsmakelaars- en Scheepsagentverenigingen uit België, Denemarken, Frankrijk, Finland, Griekenland, Holland, Italië, Zweden, het Verenigd Koninkrijk en West-Duitsland werd de "Vereniging van Nationale Groeperingen van Scheepsmakelaars en Scheepsagenten" opgericht.

Sinds geruime tijd was een dergelijke organisatie een noodzakelijkheid geworden opdat in naam van de Scheepsmakelaars en Agenten zou kunnen gesproken worden, opdat men voor alle aangelegenheden inzake internationale scheepsindustrie tot een samenwerking zou komen met de representatieve organen van reders, bevrachters, en anderen.

De Voorzitter van deze Vereniging is Dhr. E.C. J. Roberts, F.I.C.S. (Verenigd Koninkrijk). Tot Ondervoorzitters werden verkozen, de Heren F. Thornton, A.I.C.S. (België), en M.J. Roglian (Frankrijk). Noteren we in dit verband dat de Heer F. Thornton lid is van de Beheerraad van de Antwerpse Scheepvaartvereniging.

De Vereniging is gevestigd te Londen en alle berichtgeving dient verzonden te worden naar de Sekretaris aan het volgende adres : "The Federation of National Associations of Ship Brokers and Agents, c/o The Institute of Chartered Ship Brokers", 25, Bury Street, Londen E.C. 3.

ALGEMENE VERGADERING VAN DE ONDERLINGE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ VOOR VISSERSVAARTUIGEN HULP IN NOOD

De leden van de Onderlinge Verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen HULP IN NOOD worden er aan herinnerd dat de jaarlijkse Algemene Statutaire Vergadering van de maatschappij plaatsgrijpt op vrijdag 30 mei e.k. te 15 uur in het lokaal « Koninginnehof », Maria Hendrikapark te Oostende.
Tevens zal een Buitengewone Algemene Statutaire Vergadering plaatsgrijpen met als enig punt op de dagorde « Wijziging der Statuten ».

De leden worden dringend verzocht deze vergadering bij te wonen.

(6671V)

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge		Nieuwpoort	
	24-5-1969	24-5-1969	27-5-1969	27-5-1969	28-5-1969	28-5-1969	27-5-1969	28-5-1969	
	34.20-48.40	42.—51.—	34.40-46.60	40.—54.—	35.20-45.40	39.—51.—	40.—48.—	34.—44.—	.....
Tong groot (1 à 2 st/kg)	49.60-57.60	56.—60.—	50.—60.—	55.—58.—	49.20-51.20	47.—60.—	53.—56.—	55.— ——	.....
bloks (3st/kg)	52.20-61.60	58.—63.—	54.60-57.—	59.—62.—	50.—53.40	51.—64.—	62.—68.—	54.— ——	.....
fruits (4 st/kg)	54.—60.—	59.—62.—	52.20-61.20	58.—60.—	53.—56.40	56.—65.—	66.—68.—	55.—60.—	.....
schone kleine (5 st/kg)	50.—53.80	57.—60.—	49.40-63.20	54.—57.—	45.20-53.40	55.—60.—	60.— ——	52.—58.—	.....
kleine (6 st/kg)	.....	53.—54.—	.....	48.—52.—	.....	45.—54.—	.....	.....	.....
slips (alleen zeebr.)	.....	84.—89.—	78.20-95.—	81.—89.—	80.—87.20	78.—82.—	90.— ——	.....	.....
Tarbot groot (1-2-3)	76.—82.—	66.—69.—	75.— ——	67.—73.—	68.—72.—	60.—71.—	70.— ——	70.— ——	.....
midael (1-2-3)	.....	.....	53.40- ——	30.—58.—	.....	30.—59.—	60.— ——	60.— ——	.....
klein (1-2-3)	.....	40.—45.—	.....	40.—48.—	.....	36.—45.—	60.— ——	55.— ——	.....
Griet groot (1-2-3)	.....	26.—31.—	.....	36.—41.—	.....	30.—35.—	.....	.....	.....
middel (1-2-3-)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
klein (1-2-3)	5.— ——	6.— 7.—	6.40- 8.—	8.—10.—	10.80- ——	7.— 9.—	7.— 9.—	7.—10.—	.....
Schol (plad.) (12-3)	6.— 7.20	6.— 7.—	8.—10.—	8.—11.—	10.80- ——	7.— 8.—	10.—14.—	10.—15.—	.....
Gr. iek (1-2-3)	7.—12.—	9.—10.—	8.—14.—	13.—16.—	14.40-16.—	7.—10.—	4.— 5.—	5.—14.—	.....
kl. iek (middenplad) (1)	7.— ——	6.— 8.—	8.—14.—	8.— 9.—	16.—17.—	5.— 9.—	.....	.....	.....
Iek 3de sl. (deelvis) (1-2)	4.— ——	3.— ——	3.—10.60	6.— 7.—	3.10- 7.80	3.— 7.—	.....	.....	.....
platjes (meyers) (1-2)	.....	.....	10.— ——	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schelvis groot (1-2)	.....	.....	6.10- 8.—	.....	.....	.....	.....	.....	.....
middel (1)	.....	.....	3.60- 7.60	.....	3.60- 7.60	.....	.....	.....	.....
klein (1-2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Heek groot (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Middel (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
klein (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Rog (1)	.....	.....	16.20-23.20	.....	17.20-28.40	....	.....	.....	.....
Keilrog (1-2-3)	.....	.....	30.— ——	.....	28.80-35.—	23.—28.—	.....	.....	.....
Rog (2-3)	.....	.....	.....	22.—26.—	.....	20.—27.—	24.— ——	23.— ——	.....
Tilten (2-3)	.....	.....	.....	20.—21.—	.....	13.—21.—	21.— ——	19.— ——	.....
Scherpstaart (2-3)	.....	.....	.....	20.—22.—	.....	14.—22.—	18.— ——	19.— ——	.....
Halve mans (2-3)	.....	.....	.....	17.—18.—	.....	10.—15.—	15.— ——	14.— ——	.....
Teelt (2)	.....	.....	.....	15.—16.—	.....	9.—12.—	.....	.....	.....
Katrog (2)	.....	.....	.....	10.—12.—	.....	3.— 9.—	.....	.....	.....
Kabeljauw (1-2-3)	11.40-15.—	.....	16.—23.—	22.—26.—	14.—22.60	21.—28.—	22.— ——	.....	.....
Gul groot (1-2-3)	10.—13.—	.....	9.80-19.80	15.—21.—	4.— 7.—	15.—21.—	18.—12.—	20.—12.—	.....
Gul klein (2)	.....	.....	.....	14.—18.—	.....	15.—18.—	.....	.....	.....
	40.— ——	.....	44.60-61.20	.....	65.— ——	.....	.....	.....	.....
Hozemondhamme (1)	3.— 6.—	.....	6.20-11.80	10.—12.—	3.—12.—	3.—12.—	12.—15.—	12.— ——	.....
Wijting groot (1-2-3)	.....	.....	.....	8.— 9.—	.....	7.— 9.—	8.— 9.—	7.— ——	.....
klein (1-2-3)	.....	.....	.....	6.— 8.—	.....	4.— 8.—	3.—12.—	10.— ——	.....
Schar (1-2-3)	.....	.....	9 60-33.—	25.—33.—	21.—29.60	.....	.....	.....	.....
Steenschol (1-2)	8.20- ——	.....	3.60-11.—	10.—11.—	8.—10.—	5.— 8.—	14.— ——	.....	.....
Zeehaai (1-3)	.....	.....	5.— ——	.....	8.40- ——	.....	.....	.....	.....
Hondshaai (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Doornhaat (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Pieterman (1-2-3)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Makreel (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Horsmakreel (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeekreeft (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schaat (1)	.....	.....	24.40- ——	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeebaars (klipvis) (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Lom (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Kongeraal (1-2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Leng (1-2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schartong (1)	13.—27.60	.....	11.70- ——	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Steenschol (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Volle haring (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
IJle haring (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Haringshaai (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Steenholk (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Heilbot (1)	43.— ——	.....	47.—48.—	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Koolvis (1-2)	6.20- ——	.....	.....	.....	5.40- ——	.....	.....	.....	.....
Steur (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeewolf (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Pollak (1)	.....	.....	15.— ——	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zonnevis (1)	.....	.....	40.—44.—	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Koningsvis (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Vlaswijting (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeeduivel (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schotse schol (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeehond (2-3)	.....	.....	.....	10.—11.—	.....	5.— 6.—	12.—14.—	.....	.....
Bot (3)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
R. Poon Roob (1-2-3)	.....	.....	.....	13.—18.—	10.60- ——	12.—18.—	15.— ——	.....	.....
G. Poon (Knorh.) (1-2-3)	.....	.....	4.20- 7.—	15.—19.—	7.— 8.30	15.—22.—	4.— ——	4.— ——	.....
Rode knorhaan (1-2)	9.80-15.60	.....	13.—24.50	7.— 9.—	14.40-24.20	6.— 8.—	.....	.....	.....

Lees „HET VISSERIJBLAD"

DE BOOMKORREVISSERIJ IN NEDERLAND EN ZIJN GEVAREN

Zopas verscheen in de «Nieuwe Rotterdamse Courant» een artikel over de boomkorrevisserij.

Ondertussen verging in Nederland opnieuw een boomkorrevaartuig.

We hebben gemeend dit artikel aan de aandacht van onze vissers en hogere overheid te moeten onderwerpen, omdat het veel nuttige aanwijzingen bevat, ook leerrijk voor onze vissers.

Het is de bedoeling van de scheepvaartinspectie om zo spoedig mogelijk een al geruime tijd in voorbereiding zijnde herziening van de veiligheidsvoorschriften ten aanzien van de boomkorrevisserij ingang te doen vinden. Vissen met de boomkor is ook vismethoden die de IJmuiden kotter Wiron I onlangs noodlottig is geworden. Zoals al met ettelijke kotters het geval is geweest, is de heid omgetrokken doordat het net Wiron I naar alle waarschijnlijkplotseling bleef haperen.

Maar deze tragische gebeurtenis, waarbij vrijwel zeker zes opvarenden zijn omgekomen, heeft op zichzelf niet de wijzigingen in de veiligheidsvoorschriften tot gevolg, die de scheepvaartinspectie nu voor ogen staan. Die zaten al lang in de pen. Wel is het theoretisch mogelijk dat de gedetailleerde analyse van het ongeluk met de Wiron I nog aanleiding geeft tot nadere wijzigingen.

De vernieuwingen die nu aan de orde zijn, maken op het ogenblik ondermeer uit van overleg met het bedrijfsleven, dat tot 20 mei de tijd had daarover ov- en aanmerkingen te maken. Worden de wijzigingen al of niet stilzwijgend aanvaard, dan is de hoofdinspecteur voor de scheepvaart in Den Haag er op uit de gewijzigde Bekendmaking, zoals een dergelijk voorschrift heeft (een aanvulling op de Schepenwet), zo snel mogelijk na die datum in de Staatscourant te krijgen.

Het gaat in de nieuwe voorschriften vooral om drie belangrijke punten :

1) het verplicht stellen na een slippend blok, een voorziening, waarmee het krachtpunt bij het binnenhalen het net kan worden verplaatst van de vrij hoge top van de giek, naar een punt op trekgevaar sterk wordt verminderd;

2) het voorschrijven van een viertrommellier, waardoor de mogelijkheid ontstaat met het ene paar trommels de vislijnen te bedienen en net met het andere paar de gieken te manipuleren. Bij een tweetrommellier moeten de gieken in een vaste stand staan, wat gevaarlijker is;

3) het verplicht stellen van een inrichting waarmee de bomen van de boomkor bij slecht weer binnenboord in het verlengde van het schip moet worden vastgezet.

De vernieuwingen in de voorschriften zullen echter jammer genoeg geen ongelooflijke omwenteling ten goede betekenen voor de veiligheid van de boomkorvisserij. Op de inrichting om de bomen vast te zetten na, hebben de nieuwe voorzieningen op de kotters reeds vrijwel algemeen ingang gevonden. Ze waren tot nu toe alleen nog niet verplicht gesteld in de reeds lang als andere voorschriften, voortdurend is en wordt aangepast tegen de achtergrond van de voortschrijdende techniek. Daarbij wordt ook overleg gepleegd met het bedrijfsleven, dat de inrichtingen aan de ene kant moet produceren aan de andere kant moet aanschaffen.

Aan zo'n aanpassing van de Bekendmaking over de boomkorvisserij was men kennelijk weer toe in de ontwikkeling van dat samenspel tussen praktijk, veiligheid en techniek, dat een schrijnend accent kreeg door de ondergang van de Wiron I.

Maar het vissen met de boomkor zal ook met deze veiligheidsvoorschriften vermoedelijk een vrij hachelijke zaak blijven, gevaarlijker in ieder geval dan bijvoorbeeld de trawlvisserij. De toepassing van de veiligheidsvoorschriften blijft afhankelijk van de beslissing van een schipper die werken moet met materiaal waaraan bepaalde gevaren inherent zijn.

En ten slotte :De Wiron I bijvoorbeeld was uitgerust met een slippend blok en een viertrommellier. Maar het schip zou juist al vissende gekapseisd zijn.

Aan de andere kant schijnt het juist weer vrij zelden voor te komen dat een kotter die met boomkor of bokketuig vist, bij het vissen omgetrokken wordt. Als dan 't net zou blijven haken, zou er in 't algemeen nog wel tijd genoeg zijn om korrigerende handelingen te verrichten, zeker als er voldoende bemanning aan boord is en er voldoende gewaakt wordt.

Maar vooral bij het binnenhalen van de vangst zou de neiging het sterkst zijn onverantwoorde risiko's te nemen, uit angst de kostbare netten te verspelen. Ook het thuisstomen - meer dan het vissen zelf - gaat gepaard met ongelukken.

Hoe het zij, er worden bij wijze van spreken nog dagelijks opdrachten gegeven voorzien van boomkorkotters gegeven, voorzien van de nieuwste snufjes. En al met al heeft de overheid totnutoe kennelijk geen aanleiding gezien om te doen wat een employé bij een scheepsbouwbedrijf verzuchtte : «EIGENLIJK ZOUDEN ZE DIE HELE BOOMKORVISSERIJ MOETEN VERBIEDEN».

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Vrijdag bestond de aanvoer uit 4250 kisten vis, waarvan 787 kisten tong en tarbot, 2 heilbot, 627 schol, 17 schar, 748 makreel, 314 schelvis, 576 wijting, 950 kabeljauw en gul, 3 haai, 200 koolvis en 26 diversen.

Prijzen per kg (in guldens) : Heilbot 5.10-3.80 ; gr. ton 3.07-2.95 ; grm. tong 3.19-3.02 ; klm. tong 3.88-3.34 ; kl. tong I 4.91-4.38 ; kl. tong II 4.78-4.41 ; tarbot I 5.3-4.80. Per 50 kg : Tarbot II 262-152 ; gr. schol en grm. schol 40-37 ; klm. schol en kl. schol 1 38-30 ; kl. schol II 32-15 ; schar 27-10 ; makreel 18-11.50.

Per 125 kg : Gr. kabeljauw 180-90; gr. koolvis zw. 60-44 ; gr. koolvis wit 132 ; gr. schelvis 33-27 ; grm. schelvis 23-29 ; klm. schelvis 36-28 ; kl. schelvis I 43-36 ; kl. schelvis II 36-21 ; wijting 35-12 ; gr. gul 41-38 ; mid. gul 41-36 ; kl. gul 42-33 ; kl. haai 28-26, kl. koolvis zw. 17-15 ; kl. koolvis wit 39.

Besommingen (in guldens) : KW.8 11360 ; KW.220 3900 ; KW.96 660 ; KW.149 3530 ; KW.109 380 ; KW.136 4580 ; KW.134 4800 ; KW.178 1040 ; KW.110 2830 ; KW.183 5640 ; KW. 117 940 ; KW.160 2230 ; IJM.55 1680 KW.3 1060 ; VL.115 11050.

URK

Vrijdag werden door 35 vaartuigen aangevoerd : 75120 kilogram tong, 4125 tarbot, 578 griet, 28000 schol, 4000 kabeljauw, 2500 wijting, 1000 schar, 800 ponen en 1000 kg schelvis.

Prijzen : Tong 280-460, tarbot 206-540, griet 145-180, schol 55-90, kabeljauw 60-80, wijting 65-80, schar 30-40, ponen 72-106, schelvis 80-96.

SCHEVENINGEN

Zaterdagmorgen werden aangevoerd : 20 kisten schelvis, 40 kleine kisten schelvis, 100 kisten wijtin, 235 kisten leng, 150 kisten gul, 350 schol, 80 kleine kisten makreel, 1500 stuks kabeljauw en 8000 kgr tong.

BREVETTEN, DIPLOMA'S, CERTIFIKATEN EN VERGUNNINGEN IN DE KOOPVAARDIJ, DE ZEEVISSERIJ EN DE PLEZIERVAART

De volgende brevetten en certifikaten werden in de loop van de maand maart 1969 toegekend :

Brevet van kapitein ter lange omvaart :

Mahieu, A.J.M.

Brevet van eerste luitenant ter lange omvaart :

Hellemans, H. ; Verwaerde, P.G. ; Vanhove, W.J.A.

Brevet van officier-werktuigkundige 1ste klasse :

Vanharen, J.C.G.

Brevet van yachtnavigator :

Hasenclever, W.R.

Certificaat van matroos :

Van Thielen, A.E.

PUBLICITEIT IN HET VISSERIJBLAD DOET UW ZAKENCIJFER STIJGEN

Visaanvoer te Den Helder

Door 114 kotters werden tijdens de week van 19 tot en met 24 mei de volgende hoeveelheden vis aangevoerd :

Hoeveelheid in kg.	Vissoort	Opbrengst	Prijs per kg.
123.111 kg.	Tong	f 432.031,03	van f 6,54 tot f 2,82 per kg.
4.957 kg.	Tarbot	f 17.829,34	van f 5,40 tot f 1,85 per kg.
2.147 kg.	Griet	f 2.705,99	van f 2,06 tot f 1,03 per kg.
44.630 kg.	Schol	f 25.442,60	van f 0,95 tot f 0,30 per kg.
961 kg.	Schar	f 394,85	van f 0,55 tot f 0,15 per kg.
2.530 kg.	Wijting	f 1.153,43	van f 0,70 tot f 0,30 per kg.
10.025 kg.	Kabeljauw	f 6.729,31	van f 1,25 tot f 0,40 per kg.
2.850 kg.	Poon	f 1.502,89	van f 0,80 tot f 0,20 per kg.
1.140 kg.	Schelvis	f 962,88	van f 1,00 tot f 0,80 per kg.
292 kg.	Diversen	f 373,86	
192.643 kg.		**f 489.126,18**	

s. v S. C. A. P.

STATUTAIRE ALGEMENE VERGADERING

Ingevolge art. 24 van de statuten worden de leden uitgenodigd tot de Statutaire Algemene Vergadering, welke zal gehouden worden in het lokaal „KONINGINNEHOF", Maria Hendrikapark (Bosje) te Oostende op VRIJDAG 13 JUNI 1969 om 15.30 uur.

DAGORDE :

1. Reden uitstel algemene vergadering
2. Verslag van de Raad van Beheer
3. Verslag van het Kollege van Kommissarissen
4. Goedkeuring Balans en Verlies- en Winstrekening per 31-12-68
5. Ontlasting te geven aan beheerders
6. Ontlasting te geven aan Kommissarissen
7. Vaststellen teruggaven voor 1968 voor werkhuis en magazijn en bestemming van het saldo
8. Statutaire benoemingen
9. Vaststellen vergoeding kommissarissen
10. Vaststellen lidgeld voor 1969
11. Allerlei
12. Uitdelen ristournebons

Na de vergadering wordt aan de leden een KOFFIEPAR[illegible] aangeboden.

Gezien de belangrijkheid der dagorde, rekenen wij ten stelligste op Uw tegenwoordigheid.

Namens de Beheerraad

De Direkteur,
(get.)

P. VANDENBERGHE

De Voorzitter,
(get.)

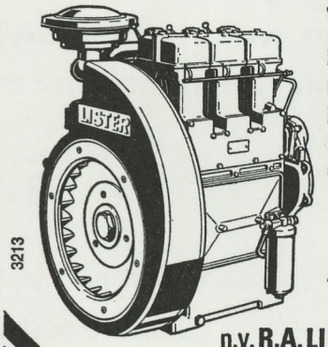
E. LAMBRECHT

(3053N—6668V)

LISTER
BLACKSTONE

DIESEL MOTOREN VOOR ALLE INDUSTRIELE EN MARINE TOEPASSINGEN

van 3 tot 2000 p.k.

3213

Raadpleeg ons voor :
Generatoren - Autotruck - Industriële tractoren - Motorpompen - laders - elevatoren - Transpaletten.

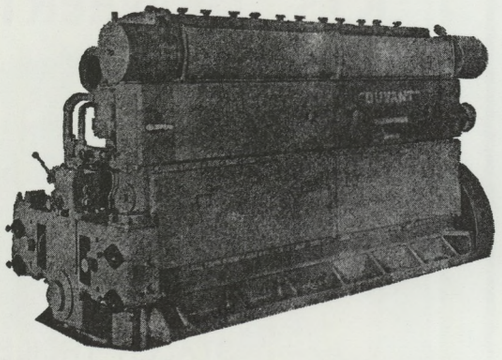
A HAWKER SIDDELEY COMPANY

n.v. R.A. LISTER
51, Pepijnstraat - Landen
Tel. : 011/820.35 - 829.96

Algemeen vertegenwoordiger voor Belgie-Nederland

MAB. MOTORENHANDEL ANDRIES

Krakeleweg 49, Brugge
Telefoon : 132 08

Met deze Motoren heb ik PK'S aan een lage kostprijs !

DIESEL MOTOREN DUVANT 50 PK tot 1600 PK
375 à 1500 t/m

(6271V)

LEES "HET VISSERIJBLAD"

REDERS !

VOORAL NU KOMT HET EROP AAN EEN GOED VERZORGDE VANGST AAN WAL TE BRENGEN !
MET EEN PERFECT WERKENDE

KOELINSTALLATIE

KUNT U DIT BEREIKEN
Inlichtingen over KOELINSTALLATIES, KOELKASTEN en DIEPVRIESKASTEN worden U gaarne verstrekt door :

s.v. S. C. A. P.

Afdeling Elektriciteit
Edw. Anseelelaan (vismijn)
OOSTENDE
Telefoon : (059) 808 20
na werktijd : (059) 781 48

(6635V)

DE BELGISCH-NEDERLANDSE ZEEMANSALMANAK 1969

is verkrijgbaar door storting van het bedrag van 350 F of 25 gulden plus 25 F of twee gulden verzendingskosten op postcheck-rekening Nr 41.89.87 van de drukkerij « Het Nieuwsblad van de Kust », Oostende.

Het is ook verkrijgbaar :

IN BELGIE

1. Ter drukkerij van « Het Nieuwsblad van de Kust », H. Baelskaai 30, Oostende.

2. Hand in hand, Tijdokstraat 34, Zeebrugge.

IN HOLLAND

Bij de firma Henk Zwart, Machinefabriek en Techn. Handel, IJmuiden.

(4552W—1597N—6537V)

SCHEEPSWERF

JOS. DEWEERT P.V.B.A.

NIEUWE WERFKAAI, 2 OOSTENDE

Huis gesticht in 1892

Tel. (059) 718 50 — Tel. privé (059) 731 01

BOUW VAN :

— STALEN TREILERS
— HEKTREILERS
— HEKBOKKERS
— PURSE SEINERS

Eigen technisch studiebureel

Repair works - Industriele werken

(6406V)